

ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิทยานิพนธ์
ของ
ภาคิน รูปเหมาะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิทยานิพนธ์
ของ
ภาคิน รูปเหมาะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

THE SCHOOL EFFECTIVENESS OF PRINCESS CHULABHORN SCIENCE HIGH
SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

BY
PAKIN ROOPMOH

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
At Sakon Nakhon Rajabhat University

May 2022

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ภาติน รูปเหมาะ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์) (รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.บดินทร์ นารถโคษา) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 17 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำ เสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือชี้แนวทางจนทำให้การศึกษาและงานวิจัยบรรลุตามเป้าหมาย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ กรรมการบริหาร หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นางกอบจิตต์ อุ่นชัย คศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร นายศักดิ์ รุ่งแสง ผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหารนางอัญชลี คนหมั่น ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร นายประทีป แสง พลรักษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ นายนาวา มาตราช ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคำแหง นายประกาศ อ่อนตาม และ นายธีรศักดิ์ คนตรง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร นายชัชวรินทร์ ศัตตบุพผาย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร นางสาวอภาศิริ ชุ่มชื่น ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย ตรัง นางสาวณณฎา คุณประสิทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดามารดาผู้ให้กำเนิด และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

ภาคิน รูปเหมาะ

ชื่อเรื่อง	ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้วิจัย	ภาติน รูปเหมาะ
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับ และเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียน และหาแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 จำนวน 323 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และครูผู้สอน จำนวน 265 คน วิธีสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 และแนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples และการทดสอบเอฟ (F – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพของโรงเรียน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียน เสนอแนะไว้ 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ควรจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ควรมีการกำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลเพื่อนำไปพัฒนาต่อไป และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และมีโอกาสแสดงความสามารถที่ตนเองภาคภูมิใจ และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผน ปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน และผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากร มีทักษะในการสื่อสาร การรับรู้ปัญหาร่วมกัน และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพของโรงเรียน โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

TITLE	The School Effectiveness of Princess Chulabhorn Science High Schools Under the Office of the Basic Education Commission
AUTHOR	Phakin Roopmoh
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Chaiya Pawabutra Dr. Worakanyapilai Kaerahan
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2022

ABSTRACT

The purposes of this research were: to examine the level and to compare the School Effectiveness; and to establish the guidelines for developing the School Effectiveness of Princess Chulabhorn Science High Schools Under the Office of the Basic Education Commission. The samples consisted of a total of 323 participants including 58 school administrators and 265 teachers in Princess Chulabhorn Science High Schools in the 2021 academic year. The sampling method uses Randomly taking the risk of a return lottery. The instrument for data collection was a set of questionnaires concerning the School Effectiveness with the reliability of 0.97. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t-test (Independent Samples), F – test (One – Way ANOVA).

The findings were as follows:

1. The School Effectiveness as, as a whole and each aspect were at a high level.
2. The School Effectiveness with different position, as a whole were different at a statistical significance of the .01 level.
3. The School Effectiveness with different work experience, as a whole were different at a statistical significance of the .01 level.

4. The School Effectiveness with different Location of schools divided into regions, as a whole were different at a statistical significance of the .01 level.

5. The guidelines for developing the School Effectiveness involved two aspects: the ability to develop students to have a positive attitude; appropriate and ongoing activities or experiences should be organized to encourage learners to demonstrate desirable behaviors, there should be a policy Project to improve the quality of life of students to develop their potential and has been supervised, monitored and evaluated for further development and it should give students the opportunity to train themselves to be leaders, good followers, and to showcase their talents that they are proud of and the ability to solve problems within the school; all administrators and teachers must plan together. Discussions about solving problems that arise in schools in a friendly way, Executives should have leadership qualities. be fair listen to the opinions of all parties to be used to solve problems within the school and Management should create a good understanding between personnel. have communication skills common problem perception and solve problems effectively.

Keywords: The School Effectiveness, Princess Chulabhorn Science High Schools.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
การบริหารสถานศึกษา	15
ความหมายของการบริหาร	16
ความหมายของการบริหารสถานศึกษา	17
ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา	18
ประสิทธิผลของโรงเรียน	28
ความหมายของประสิทธิผล	29
ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียน	30
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน	32
องค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียน	42
บริบทโรงเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย	60
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ มีความสามารถพิเศษ	62
เงื่อนไขความสำเร็จ	65
วิสัยทัศน์และพันธกิจโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค	66

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียน	66
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	68
จุดเน้นของหลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
งานวิจัยในประเทศ	71
งานวิจัยต่างประเทศ	79
3 วิธีดำเนินการวิจัย	83
ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย	
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	83
ประชากร	83
กลุ่มตัวอย่าง	84
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	85
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	87
การเก็บรวบรวมข้อมูล	90
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	90
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	90
ตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์	
จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา	
ขั้นพื้นฐาน	91
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	96
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	129
ความมุ่งหมายของการวิจัย	129
สมมติฐานของการวิจัย	130
วิธีดำเนินการวิจัย	130
สรุปผลการวิจัย	133
อภิปรายผลการวิจัย	135
ข้อเสนอแนะ	141
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	151
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	153
ภาคผนวก ข รายชื่อโรงเรียนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ..	159
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	163
ภาคผนวก ง หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	177
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	181
ภาคผนวก ฉ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	189
ภาคผนวก ช ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	197
ภาคผนวก ซ ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูล	203
ภาคผนวก ฌ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนา ...	207
ภาคผนวก ฎ ภาพประกอบการวิจัย	211
ประวัติย่อของผู้วิจัย	219

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียน	40
2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำนวน 12 โรงเรียน	84
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรง ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสถานที่ตั้งของโรงเรียน ที่แบ่งเป็นภูมิภาค	97
4 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม	99
5 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	100
6 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียน ให้มีเจตคติทางบวก	102
7 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
8 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ภายในโรงเรียน	105
9 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง	107
10 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	108
11 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานเป็นรายคู่	109
12 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้ง ของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดบัญชีมาร์ก
13 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้ง ของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคเป็นรายคู่	113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียน วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดบุ๊กรัก	
15 ตารางแสดงการวิเคราะห์แนวทางการยกระดับประสิทธิผล ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการพัฒนา นักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 121	121
16 ตารางแสดงการวิเคราะห์แนวทางการยกระดับประสิทธิผล ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการ แก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 126	126
17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ประสิทธิภาพของโรงเรียน วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน 191	191
18 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน 199	199

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพลินพิศ ธรรมรัตน์	213
3 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพธิ์ไพล	213
4 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายประทีปแสง พลรักษา	214
5 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายศักดิ์ รุ่งแสง	214
6 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายนาวา มาตราช	215
7 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายประกาศ อ่อนตาม	215
8 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายธีรศักดิ์ คนตรง	216
9 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายชัชธรัน ศัตร์ภูพาย	216
10 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นางสาวอภาศิริ ชุ่มชื่น	217
11 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นางสาวณณดา คุณประสิทธิ์	217

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้ดำเนินการจัดและส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาภายใต้
บทบัญญัติของกฎหมายที่สำคัญหลายฉบับ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติ
การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา พ.ศ. 2547 จากการบังคับใช้กฎหมายในข้างต้นอยู่ในระดับที่น่าพอใจในเชิงปริมาณ
สำหรับในเชิงคุณภาพยังคงมีสภาพปัญหาปรากฏอยู่ ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยและข้อจำกัด
ในการบังคับใช้กฎหมายในหลายประการ และจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขให้สามารถ
เกิดผลลัพธ์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ,
2559, หน้า 4) ซึ่งการพัฒนาประเทศชาติความต่อเนื่อง มีแผนพัฒนาและแผนยุทธศาสตร์
ที่หลากหลาย การจัดสรรและการใช้งบประมาณแบบแยกส่วน การกำหนดอนาคตของชาติ
กระทำโดยภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ และประเทศพัฒนาแล้วจะมียุทธศาสตร์ชาติ จากปัญหา
และแนวโน้มดังกล่าวนำไปสู่การกำหนด ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
ซึ่งเป็นการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
กำหนดว่า ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนอง
ต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสริมภาคและเป็นธรรม ประเทศ
สามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ หรือ การเป็นไทยแลนด์ 4.0 (พรชัย เจตมามาน
และคณะ, 2559, หน้า 2)

การศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนา ส่งเสริมและปลูกฝังแนวความคิดให้กับพลเมือง และเยาวชนของชาติ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญของสมรรถนะและความสามารถในการแข่งขันระยะยาว (Long Term Competitiveness) ที่เป็นข้อต่อหลักและบริบทที่สำคัญของการออกแบบภายใต้การขับเคลื่อนของการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอันเชื่อมโยงกับมนุษย์และสังคมในพลวัตการเปลี่ยนแปลงของการก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 และการเป็นไทยแลนด์ 4.0 การปฏิรูปการศึกษา จึงเป็นโจทย์สำคัญสำหรับทุกภาคส่วน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการดำเนินการปฏิรูปที่มีประสิทธิภาพ และจะสำเร็จได้ก็ด้วยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (พรชัย เจดามาน และคณะ, 2559, หน้า 5) ซึ่งการบริหารการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 มีความหมายไม่แตกต่างกัน การบริหารการศึกษาเน้นคุณลักษณะความเป็นนักนโยบายที่ถูกทิศทาง เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ และเป็นนักปฏิบัติที่มีหัวใจเป็นผู้นำ ที่จะต้องศึกษาเรียนรู้รูปสารสนเทศเพื่อช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารสนเทศในประเด็นและแนวโน้มทางการศึกษาในอนาคต เพราะนโยบายหรือวิสัยทัศน์ เป็นเรื่องของอนาคต เป็นเรื่องการมองไปข้างหน้า ดังนั้น องค์ความรู้ใด ๆ ที่มีผู้กล่าวถึงสำหรับอนาคต ถือเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นต่อการเสริมสร้างวิสัยทัศน์และการกำหนดนโยบายที่ถูกทิศทางทั้งสิ้น ไม่จำกัดแต่องค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาศตวรรษที่ 21 (วิโรจน์ สารรัตนะ, 2557, หน้า 15 - 17) ซึ่งประสิทธิผลของโรงเรียน เกิดจากโรงเรียนที่มีสภาพทางสังคม บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้เรียนเพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดี ซึ่ง ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2550, หน้า 31) ได้กล่าวว่า ประสิทธิผล คือ การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ประสิทธิผลจึงมุ่งทำให้เกิดการทำสิ่งที่ถูกต้องเป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้เกิดความสิ้นเปลืองน้อยที่สุด โดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายโดยใช้ทรัพยากรต่ำสุด กล่าวคือ เป็นการใช้โดยมีเป้าหมาย (Goal) คือประสิทธิผลหรือให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สูงสุด อาจเรียกว่าทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ดังนั้นประสิทธิผลของโรงเรียนจึงถือว่าเป็นระดับความสำเร็จของโรงเรียนที่เกิดจากการบริหารงานของผู้บริหารและบุคลากรทุกคน ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนและรวมทั้งสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โดยพิจารณาประสิทธิผลของ

โรงเรียนใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีความสำเร็จทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนและ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน (รัตนา นาคมุสิก, 2558, หน้า 9-10) โดยประสิทธิผลโรงเรียนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในการบริหารของผู้บริหาร เพราะความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขึ้นอยู่กับประสิทธิผลโรงเรียน

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ก็เป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับพัฒนานักเรียนที่มีศักยภาพสูง กรมสามัญศึกษาได้จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ทรงเจริญพระชนมายุครบ 3 รอบ ในวันที่ 4 กรกฎาคม 2536 ดังนั้น กรมสามัญศึกษาในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จึงได้ประกาศ จัดตั้งโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี จำนวน 12 โรงเรียน ในทุกเขตการศึกษา เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 ประกาศจัดตั้ง 4 โรงเรียน คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง เชียงราย และจังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2537 ประกาศจัดตั้ง 4 โรงเรียน คือ จังหวัดมุกดาหาร เพชรบุรี สตูล และจังหวัดเลย ปีการศึกษา 2538 ประกาศ จัดตั้ง 3 โรงเรียน คือจังหวัดลพบุรี พิษณุโลก และจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2539 ประกาศจัดตั้งอีก 1 โรงเรียน คือ จังหวัดชลบุรี โดยได้รับพระราชทานนามว่า โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ต่อท้ายด้วยชื่อจังหวัดที่เป็นสถานที่ตั้งของโรงเรียนและใช้นามภาษาอังกฤษว่า “Princess Chula horn’s College” พร้อมทั้งพระราชทาน แผ่นศิลาฤกษ์โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ดำเนินพิธีวางศิลาฤกษ์พร้อมกันทั่วประเทศเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2539 ในปี พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 24 คน โดยมีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นโรงเรียนต้นแบบ และพัฒนาบุคลากร รวมทั้งควบคุมการใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร และตามมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553 อนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินงานโครงการพัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ทั้ง 12 แห่ง ให้เป็นโรงเรียน

วิทยาศาสตร์ ภูมิภาค โดยรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนละ 4 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 24 คน รวม 96 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนละ 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 24 คน รวม 144 คนต่อปีการศึกษา แต่ละคนจะได้รับเงินสนับสนุนรายละ 84,000 บาทต่อปี ซึ่งโรงเรียนมีการกักเงินในการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทั้งในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ในลักษณะของโรงเรียนประจำ เพื่อเป็นการกระจาย โอกาสให้กับผู้มีความสามารถพิเศษ ที่มีกระจายอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศ และเพื่อเป็น การเพิ่มโอกาสให้กับนักเรียนกลุ่มด้อยโอกาสและขาดแคลนทุนทรัพย์ ทั้งนี้เพื่อพัฒนา นักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เหล่านั้นสู่ความเป็น นักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความสามารถระดับสูงเยี่ยมเทียบเคียงกับนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติ (World Class) มีจิตวิญญาณมุ่งมั่นพัฒนาประเทศ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ สามารถสร้าง องค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้กับ ประเทศชาติและสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้สามารถดำรงอยู่ และแข่งขันในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น สร้างสังคม แห่งภูมิปัญญา และการเรียน สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืนพอเพียง มีความสมานฉันท์ เอื้ออาทรต่อกัน

จากการที่โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ได้รับการสนับสนุน งบประมาณเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาให้มีคุณภาพระดับเดียวกับ โรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิผลของ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ว่ามีประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ เพื่อนำผลการศึกษา ตลอดจนข้อเสนอแนะไปเป็นแนวทางในการประกอบการวางแผนเพื่อปรับปรุง แก้ไข พัฒนาระบบการบริหารให้กับสถานศึกษาอื่น ๆ ให้เกิดประสิทธิผลที่ยั่งยืนและสมบูรณ์ แบบต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

3. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

4. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

5. แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวทางอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน

3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคที่ต่างกัน

5. เพื่อหาแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน แตกต่างกัน

3. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน

4. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคที่ต่างกัน แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้ได้สารสนเทศสำหรับผู้บริหาร ครู และบุคลากร โรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึง การปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานเพื่อให้เพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป
2. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียน วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และโรงเรียนอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดในการจัด การศึกษาและการบริหารการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราช ราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้ทำการ สังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7); อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 86); ภาควัชร จันทร์กุล (2557, หน้า 33 – 35); รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10); ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7); นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53); ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68); ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76); Hoy and Furguson (1985, p. 131); Hanson (1996, p. 35); Hoy and Miskel (2001, pp. 305 – 307)

1.1 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น

1.2 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

1.3 ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

1.4 ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 891 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และครูผู้สอน จำนวน 833 คน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงเลือกผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอน จำนวน 265 คน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนโดยใช้สัดส่วน 0.32 จากนั้นใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืนเพื่อให้ได้ครูผู้สอนตามจำนวนที่กำหนด

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 10 ปี

3.1.3 สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค

3.1.3.1 ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน (เชียงใหม่, พิษณุโลก, ลพบุรี)

3.1.3.2 ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก (ปทุมธานี, ชลบุรี, เพชรบุรี)

3.1.3.3 ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, ตรัง, สตูล)

3.1.3.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (บุรีรัมย์, Mukdahan, เลข)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

3.2.1.1 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

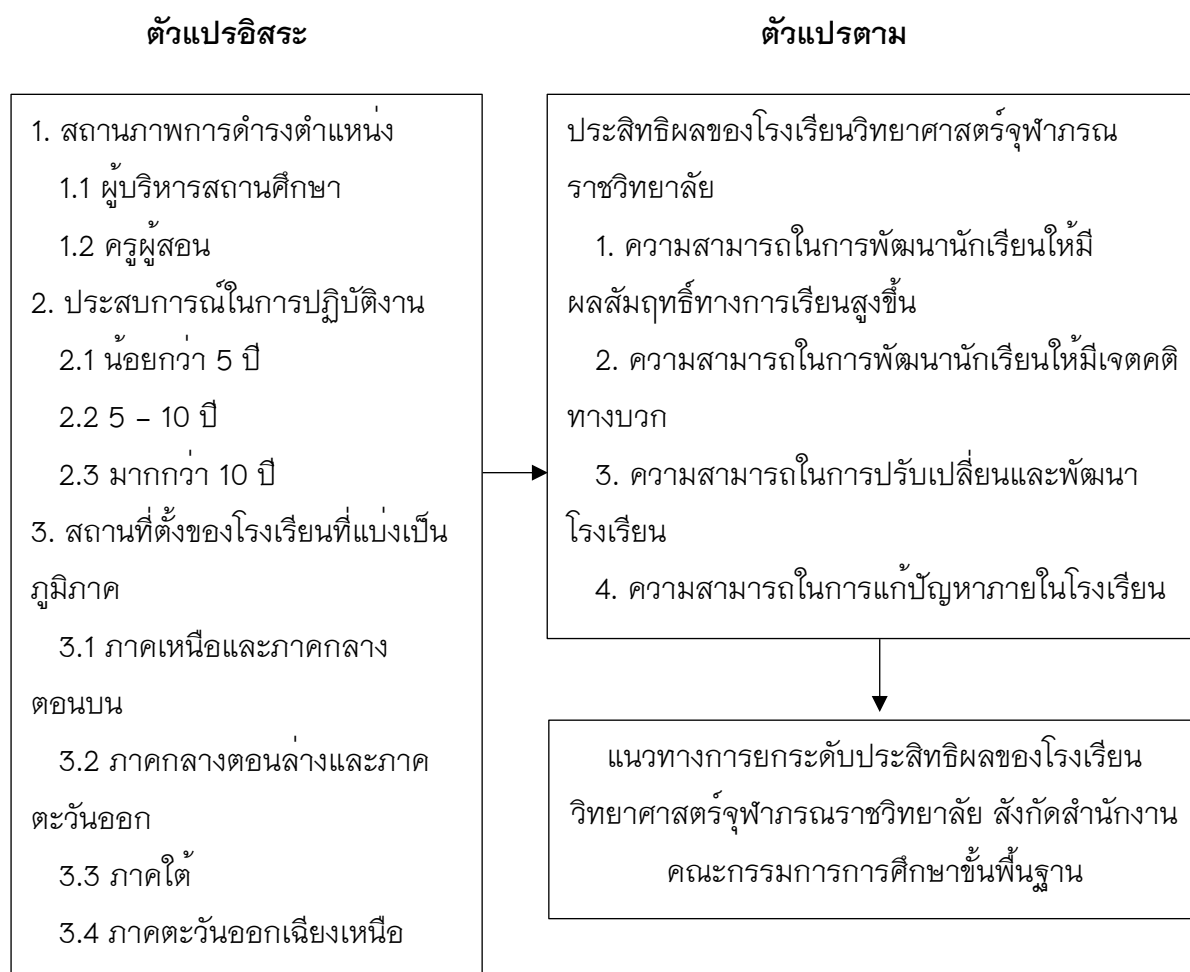
3.2.1.2 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

3.2.1.3 ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

3.2.1.4 ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของโรงเรียนของ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7); อศิราภรณ์ วรณรัตน์ (2556, หน้า 86); ภาควัชร จันทร์กุล (2557, หน้า 33 – 35); รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10); ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7); นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53); ประภาษ จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68); ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76) Hoy and Furguson (1985, p. 131) Hanson (1996, p. 35) Hoy and Miskel (2001, p. 305 – 307) จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของโรงเรียนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
2. ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนโดยพิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนให้เกิดความพอใจในการทำงานและสามารถ

ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นการมองประสิทธิผลในภาพรวมทั้งระบบการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน มีทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีการพัฒนาในระดับสูงขึ้นทุกปีการศึกษา ผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้หรือโครงการที่จัดขึ้นของโรงเรียน มีผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยที่นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี พร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เหมาะสมกับช่วงวัย มีความสามารถในการอ่านและเขียน มีความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการคิดคำนวณ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสาร เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น สามารถคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และนักเรียนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันทางวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ

2.2 ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก หมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษากำหนด ให้นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทักษะที่ตรงกับวัยของนักเรียน เป็นผู้มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นและยอมรับนับถือผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยต่อตนเอง และผู้อื่น มีจิตสาธารณะและปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัยโอกาสและสถานการณ์ โดยโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผู้ปกครองมีความพึงพอใจในความมีระเบียบวินัย ต่อพฤติกรรมและความประพฤติของลูก และนักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคมหรือหน่วยงานอื่น ในการพัฒนาโรงเรียนเป็นอย่างดี โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน

2.3 ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่สามารถพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมาย โดยได้รับความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานอื่น โดยสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน มีการนำผลจากการทดสอบนักเรียนไปใช้ใน

การปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งครูปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสังคม ใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2.4 ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน หมายถึง ระดับ

ความสำเร็จที่ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ แก่ปัญหาด้านการเรียนการสอน แก้ปัญหาและแก้ไขเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้า แก่ปัญหาด้านการปกครองนักเรียน แก่ปัญหาด้านการบริหารทั่วไป แก่ปัญหาด้านงบประมาณ แก่ปัญหาด้านวิชาการ ประสานความขัดแย้งและแก้ปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน และผู้บริหาร ครู และนักเรียน รับรู้ปัญหาและแก้ไขปัญหาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของโรงเรียนร่วมกัน

3. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ

ศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาราชการแทนตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563

3.2 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียน

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546 ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563

4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วง

ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จนถึงเวลาปัจจุบันแบ่งเป็น

4.1 น้อยกว่า 5 ปี หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงเวลาปัจจุบันของผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอน ที่น้อยกว่า 5 ปี

4.2 5 – 10 ปี หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงเวลาปัจจุบันของผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอน ตั้งแต่ 5 – 10 ปี

4.3 มากกว่า 10 ปี หมายถึง ช่วงเวลาการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงเวลาปัจจุบันของผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอนที่มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

5. สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค เดิมทีการจัดตั้งโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำนวน 12 โรงเรียน ได้จัดตั้งขึ้นในทุกเขตการศึกษา ทั้ง 12 เขต จนถึงปี 2546 จึงได้เปลี่ยนเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถานที่ตั้งโรงเรียนเป็นภูมิภาค โดยการแบ่งดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่กลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ได้ตกลงกันเพื่อให้สะดวกและง่ายต่อการจัดกลุ่มในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มโรงเรียน ซึ่งแบ่งสถานที่ตั้งโรงเรียนเป็นภูมิภาค ได้ดังนี้

5.1 ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน หมายถึง ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดลพบุรี

5.2 ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก หมายถึง ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดชลบุรี และจังหวัดเพชรบุรี

5.3 ภาคใต้ หมายถึง ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล

5.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดเลย

6. แนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง แนวทางที่เหมาะสมในยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย โดยผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติของประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวม มาพิจารณา ถ้าพบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนด้านใดมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม แล้วผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าวไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญนำเสนอวิธีหรือแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนด้านนั้นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยได้นำเสนอประเด็นที่สำคัญตามลำดับดังนี้

1. การบริหารสถานศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหาร
 - 1.2 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 1.3 ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา
2. ประสิทธิภาพของโรงเรียน
 - 2.1 ความหมายของประสิทธิภาพ
 - 2.2 ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียน
 - 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียน
 - 2.4 องค์ประกอบของประสิทธิภาพของโรงเรียน
3. บริบทโรงเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษา เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารจัดการให้การปฏิบัติงานในสถานศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีผู้กล่าวถึง ความหมายของการบริหาร ความหมายของการบริหารสถานศึกษา และขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา ไว้ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ความหมายของการบริหาร

นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ของการบริหารไว้แตกต่างกัน ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2553, หน้า 3) ได้ให้ความหมายว่าการบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กร โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญคือ การวางแผน การจัดการองค์กร การนำและการควบคุม

วุฒิพร ประทุมพงษ์ (2556, หน้า 10) ได้ให้ความหมายว่าการบริหารหมายถึงกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 13) ได้ให้ความหมายว่าการบริหาร เป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ คือ การวางแผน การจัดการองค์กร การนำ และการควบคุม ซึ่งมี บุคคลและหรือกลุ่มบุคคลร่วมกันดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พรอมทั้งใช้กำลังคนและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อองค์การ

ศิริ ถิอาสนา (2557, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่าเป็นกิจกรรมของกลุ่ม ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันจัดการทรัพยากร ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์จัดการกระบวนการบริหารหรือหน้าที่การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การจัดคณะทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting)

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 14) ได้ให้ความหมายว่าการบริหารหมายถึง การบริหารจัดการให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ต้องใช้ทักษะในการจูงใจคนให้มีความร่วมแรงร่วมใจ โดยใช้กระบวนการในการวางแผนร่วมกันในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลทำให้องค์กรสัมฤทธิ์ผล

Sergiovanni (1980 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, หน้า 9) ให้คำจำกัดความ การบริหารไว้ว่า การบริหารโดยทั่วไปแล้ว คือกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น และหรือโดยผู้อื่น เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของการบริหารข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารหมายถึง การจัดการให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุเป้าหมาย

โดยใช้กระบวนการในการวางแผนร่วมกันในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จสูงสุด

2. ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้แตกต่างกัน ดังนี้

วุฒิพร ประทุมพงษ์, (2556, หน้า 11) ได้สรุปความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารร่วมมือกับบุคลากรในสถานศึกษา ภายใต้ภารกิจขอบข่ายงานสถานศึกษาตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในการให้บริการทางการศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา

อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 14) ได้สรุปความหมายของการบริหารโรงเรียนไว้ว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ โดยอาศัยหน้าที่การบริหารที่สำคัญ คือ การวางแผนการจัดองค์การ การนำ และการควบคุม ผู้บริหารเป็นบุคคลที่ทำงานร่วมกับบุคคลอื่น หรือกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ผู้บริหารเป็นผู้บังคับการพฤติกรรมของคนอื่น การทำงานของผู้บริหารอาจใช้แรงจูงใจการสั่งการ หรือการใช้กฎระเบียบในการบังคับบัญชาคนอื่นให้ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นหลัก

วิรัตน์ พงษ์มิตร (2557, หน้า 16) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล แต่ละฝ่ายร่วมมือกันวางแผนดำเนินงาน การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุม และการจัดการเกี่ยวกับงานหรือกิจการในโรงเรียน โดยใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมในการให้การศึกษา มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาแก่สมาชิกในสังคม

ประภาส จิตรักศิลป์ (2561, หน้า 20) ได้สรุปความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการ หรือการดำเนินกิจกรรมที่ผู้บริหารร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนร่วมกัน วางแผน

การจัดองค์การ การนำและการควบคุม โดยใช้เทคนิคการจูงใจ การบังคับบัญชา เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

Good (1973, อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, หน้า 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การสั่งการ การควบคุมดูแลงานและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานเหล่านั้นนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษาให้ตรงเป้าหมายทุกประการ

จากความหมายของการบริหารสถานศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ร่วมมือกันในการบริหารจัดการภายในสถานศึกษารวมถึงการให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน

3. ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา

มีนักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี (2553, หน้า 14) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ในมาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา โดยแบ่งขอบข่ายงานการบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป ดังนี้

1. ด้านบริหารงานวิชาการ งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารสถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะทำให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะนำไปสู่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล และการวัดผลรวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการมีภาระหน้าที่ 17 หน้าที่เกี่ยวข้องกันคือ

1.1 การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น
การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.4 การหลักสูตรของสถานศึกษาพัฒนา

1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล

การเรียนรู้

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

1.8 พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.9 การนิเทศการศึกษา

1.10 การแนะแนว

1.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน

การศึกษา

1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ

กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล

ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน

ด้านวิชาการของสถานศึกษา

1.16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ด้านบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานงบประมาณของ

สถานศึกษามุ่งเน้นความอิสระ ในการบริหารจัดการให้คล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้

ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการ

จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการมาใช้

บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียน ขอบข่าย

และภารกิจของสถานศึกษาในการบริหารงบประมาณมีภาระหน้าที่ 22 หน้าที่ด้วยกันคือ

2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ
เพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
แล้วแต่กรณี

2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรร
งบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง

2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

2.4 การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ

2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจาก

งบประมาณ

2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุน

เพื่อการศึกษา

2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา

2.11 การวางแผนพัสดุ

2.12 การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของ
ครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี

2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำ
และจัดหาพัสดุ

2.14 การจัดหาพัสดุ

2.15 การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ

2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

2.17 การเบิกเงินจากคลัง

2.18 การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน

2.19 การนำเงินส่งคลัง

2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน

2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

2.22 การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน

และรายงาน

3. ด้านบริหารงานบุคคล การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการบริหารบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อิสระภายใต้กฎหมาย ระเบียบ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนา และมีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชู มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน เป็นสำคัญ ขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษาในการบริหารงานบุคคล มีภาระหน้าที่ 20 หน้าที่ด้วยกันคือ

3.1 การวางแผนอัตรากำลัง

3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง

3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน

3.6 การลาทุกประเภท

3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.8 การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ

3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

3.10 การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ

3.11 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

3.12 การออกจากราชการ

3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ

3.14 การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษา

3.16 การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ

3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.18 การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับ

ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา

3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต

3.20 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

4. ด้านบริหารงานบริหารทั่วไป การบริหารทั่วไปเป็นงาน

ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยมีบทบาทหลักในการประสานส่งเสริม สนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบมุ่ง พัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหาร และการจัดการของสถานศึกษา ตามหลักการบริหารที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจน การมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขอบข่ายและภารกิจของสถานศึกษาในการบริหารงานทั่วไปมีภาระหน้าที่ 22 หน้าที่ ดังต่อไปนี้

4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ

4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา

4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา

4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน

4.5 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร

4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน

4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4.8 การดำเนินงานธุรการ

4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน

4.11 การรับนักเรียน

4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือ

เลิกสถานศึกษา

4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ

และตามอัธยาศัย

4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

4.15 การทัศนศึกษา

4.16 งานกิจการนักเรียน

4.17 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา

4.18 การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษา

ของบุคคลชุมชน องค์การหน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

4.19 งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

4.20 การรายงานผลการปฏิบัติงาน

4.21 การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน

4.22 แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ในการลงโทษนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, หน้า 49 – 104) กล่าวถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 เป็นกฎหมายฉบับแรกที่ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติใช้เป็นหลักในการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ได้กำหนดรายละเอียดสำหรับการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมไว้อย่างชัดเจน ในมาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ดังนี้

ข้อบ่งชี้ / ภารกิจในการดำเนินการด้านการบริหารวิชาการ

ของสถานศึกษาตามระบบการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระ

หลักสูตรท้องถิ่น

2. การวางแผนงานด้านวิชาการ

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน

ผลการเรียน

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน

การศึกษา

12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ

สถานศึกษาและองค์กรอื่น

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย
องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ

ของสถานศึกษา

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ขอขยาย / ภารกิจการดำเนินงานด้านการบริหารงบประมาณ

ของสถานศึกษาตามระบบการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ

เพื่อเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน ตามที่ได้รับจัดสรร

งบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง

3. การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

4. การขอโอนและขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

5. การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

6. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ

7. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้จ่ายผลผลิต

จากงบประมาณ

8. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
9. การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุน
เพื่อการศึกษา
10. การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา
11. การวางแผนพัสดุ
12. การกำหนดแบบรูปรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของ
ครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
13. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำ
และจัดหาพัสดุ
14. การจัดหาพัสดุ
15. การควบคุมดูแล บำรุงรักษา และจำหน่ายพัสดุ
16. การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน
17. การเบิกเงินจากคลัง
18. การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน
19. การนำเงินส่งคลัง
20. การจัดทำบัญชีการเงิน
21. การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
22. การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน
ขอขยาย / ภารกิจการดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคล
ของสถานศึกษาตามระบบการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล มีรายละเอียดดังนี้
1. การวางแผนอัตรากำลัง
2. การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา
3. การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง
4. การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา
5. การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน
6. การลาทุกประเภท

7. การประเมินผลการปฏิบัติงาน
8. การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
9. การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีเหตุสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดในกรณีตำแหน่งครูผู้ช่วยและตำแหน่งครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ

10. การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษเสนอรายงานการลงโทษทางวินัยและการลงโทษให้ดำเนินการแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

11. การอุทธรณ์และการร้องทุกข์
12. การออกจากราชการ
13. การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ
14. การจัดทำบัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการ

เสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

15. การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษา

16. การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ
17. การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
18. การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

19. การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

และบุคลากรทางการศึกษาดำเนินการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและการขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อเสนอไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้ดำเนินการต่อไป

20. การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ขอบข่าย / ภารกิจการดำเนินงานด้านการบริหารทั่วไปของ

สถานศึกษาตามระบบการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
2. การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
3. การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
4. งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน
5. การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
6. การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
7. งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
8. การดำเนินงานธุรการ
9. การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
10. การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
11. การรับนักเรียน
12. การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวม

หรือเลิกสถานศึกษาเสนอข้อมูลและความต้องการในการจัดตั้ง ยุบ รวม เลิก หรือเปลี่ยนสภาพสถานศึกษาไปยังเขตพื้นที่การศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

13. การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ

และตามอัธยาศัย

14. การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
15. การทัศนศึกษา
16. งานกิจการนักเรียน
17. การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
18. การส่งเสริม สนับสนุน และประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

19. การประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
ประสานความร่วมมือกับหน่วยราชการส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดและพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา

20. การรายงานผลการปฏิบัติงาน

21. การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน

22. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ในการลงโทษนักเรียน

จากข้อบ่งชี้การบริหารสถานศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ข้อบ่งชี้การบริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติใช้เป็นหลักในการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ กำหนดให้ กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา โดยมีข้อบ่งชี้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารเป็นการจัดการให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้กระบวนการในการวางแผนร่วมกันในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จสูงสุด ซึ่งการบริหาร สถานศึกษาจึงเป็นการที่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ร่วมมือกัน ในการบริหารจัดการภายในสถานศึกษารวมถึงการให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน โดยมีข้อบ่งชี้ในการบริหารงาน 4 ฝ่าย ได้แก่ 1) กลุ่มบริหารวิชาการ 2) กลุ่มบริหารงานทั่วไป 3) กลุ่มบริหารงานบุคคล และ 4) กลุ่มบริหารงบประมาณ

ประสิทธิผลของโรงเรียน

ประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสำคัญยิ่งต่อศาสตร์การบริหารและผลการดำเนินงานของโรงเรียนเพราะเป็นตัวบ่งชี้ หรือตัดสินว่าการบริหารของสถานศึกษาจะ ประสบความสำเร็จหรือไม่ โดยมีนักการศึกษา นักบริหาร และนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิผล ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียน และแนวคิดเกี่ยวกับ ประสิทธิผลของโรงเรียน ไว้ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. ความหมายของประสิทธิผล

มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2553, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ประสิทธิผลจึงมุ่งทำให้เกิดการ ทำสิ่งที่ถูกต้อง (Doing the right things) และประสิทธิภาพเป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้เกิดความ สิ้นเปลืองน้อยที่สุด โดยสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายโดยใช้ทรัพยากรต่ำสุด กล่าวคือ เป็นการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ (Goal) คือ ประสิทธิผลหรือให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สูงสุด อาจเรียกว่า ทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้อง (Doing things right)

ทิพย์พร ศิริจันทร์พันธ์ (2555, หน้า 12) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลการดำเนินงานขององค์กรสามารถสร้างผลงานได้สอดคล้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในส่วนของการผลิตและผลลัพธ์เป็นกระบวนการเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ก่อให้เกิดการผลิต ผลลัพธ์ที่ตรงตามความคาดหวังที่กำหนดล่วงหน้าไว้น้อยเพียงใด การมีประสิทธิผลจึงมีความเกี่ยวข้องกับผลผลิตและผลลัพธ์ การดำเนินงานเป็นกระบวนการวัดผลงานที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้า

วุฒิพร ประทุมพงษ์ (2556, หน้า 51) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งในด้านผลผลิตและผลลัพธ์

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 41) ได้สรุปความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลที่เกิดจากการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติของโรงเรียน ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา และการปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีลักษณะนิสัย มีทักษะ มีบุคลิกภาพและมีเจตคติที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 66) ได้สรุปความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จในการดำเนินงานตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในด้านผลผลิตและด้านผลลัพธ์

Price (1968 อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, หน้า 50) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่าหมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากความหมายของประสิทธิผลข้างต้นสรุปได้ว่า ประสิทธิผลหมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือผลสำเร็จในการปฏิบัติงานตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ขององค์กรในทุก ๆ ด้าน

2. ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียน

มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ภัทรพร อะพรรัมย์ (2555, หน้า 35) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน คือ ความสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้ได้จากประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ร่วมกับการบริหารงาน เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนสามารถปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คือ ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาได้ และความสามารถในการแก้ปัญหาสถานศึกษา

วิรัตน์ พงษ์มิตร (2557, หน้า 7) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จที่ตั้งไว้โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการหรือผลที่เกิดจากการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายขององค์กรและมีเกณฑ์การวัดประสิทธิผลให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยใช้กระบวนการต่างๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล รวมมือกันวางแผนดำเนินงาน การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุม และการจัดการเกี่ยวกับงาน หรือกิจการในโรงเรียน และใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมในการให้การศึกษา กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาแก่สมาชิกในสังคม

ปฏิมา คำชมภู (2560, หน้า 33) ได้สรุปไว้ว่าประสิทธิผลของโรงเรียนหมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยพิจารณาตัวชี้วัดจากความสามารถของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวกตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน

ภายนอก และรวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนจนทำให้เกิดความพอใจในการทำงานและสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นการมองประสิทธิผลในภาพรวมทั้งระบบการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน

นิชานันท์ ราวัน (2560, หน้า 41) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้ความรู้ ความสามารถในการทำงานด้านกระบวนการบริหารจัดการเรียนการสอน การนิเทศภายในโรงเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์การดำเนินงานของโรงเรียน หรือตามขอบข่ายงานทั้ง 4 ด้านในการบริหารงานของโรงเรียน

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 66) ได้สรุปไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถบริหารงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ โดยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจและยอมรับทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้ในการจัดการศึกษา

Hoy and Miskel (2001, p. 54) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง การที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีประสิทธิภาพทางการเรียนสูง สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีเจตคติทางบวก สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่ถูกบีบบังคับได้ รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนจนบรรลุเป้าหมายเป็นผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากความหมายของประสิทธิภาพของโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โดยพิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนให้เกิดความพอใจในการทำงานและสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นการมองประสิทธิภาพในภาพรวมทั้งระบบการประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียน

3. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดหมาย คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีสติปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพได้ โดยผู้เรียนที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
 3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
 4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข
- สมรรถนะของผู้เรียนยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้
1. ความสามารถในการสื่อสาร
 2. ความสามารถในการคิด
 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น
ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

อติราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 86) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัย
ทางการบริหารที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 พบว่า คือ ตัวบ่งชี้
ประสิทธิภาพโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2) ความพึงพอใจในงานของครู 3) การพัฒนาวิชาชีพครู 4) คุณลักษณะของผู้เรียน
5) การพัฒนาบุคลากร 6) การสอนของครู

ภาควัชร จันทร์กุล (2557, หน้า 33 – 35) ได้แสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
(Productivity) ซึ่งหมายถึงปริมาณและคุณภาพของนักเรียน ประสิทธิภาพของโรงเรียนที่สร้าง
ความเชื่อมั่นได้สูง โดยจะวัดความนิยมจากชุมชนและผู้ปกครองนักเรียนประการหนึ่งได้แก่
โรงเรียนนั้นมีนักเรียนเข้าเรียนมีปริมาณมาก และคุณภาพการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์สูง
โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการศึกษาต่อ ในสถาบัน
ชั้นสูงได้เป็นจำนวนมาก โรงเรียนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพสูงดังกล่าวนี้ จะได้แก่โรงเรียน
ในเมืองโรงเรียน ระดับจังหวัดที่มีชื่อเสียง โรงเรียนที่มีความพร้อมทางด้านปัจจัยต่าง ๆ
ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียงอาคารสถานที่บรรยากาศ
สิ่งแวดล้อมเหมาะสม ปัจจัยด้านการเงินคล่องตัว สามารถจัดซื้อ จัดจ้าง และเบิกจ่าย
ได้อย่างสะดวก มีบุคลากร คือครูผู้สอนที่มีคุณภาพ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดีมี

ประสิทธิภาพ เรื่องคุณภาพของนักเรียนนั้นส่วนใหญ่จะดูที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ชี้วัดเพียงประการเดียว ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดควรจะพิจารณาถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาทัศนคติที่ดี การสร้างแรงจูงใจของนักเรียน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความปรารถนา และความคาดหวังต่าง ๆ รวมทางการประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมมีจริยธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ซึ่งลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวนับเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวังไว้ และมีความต้องการอย่างมาก จึงอาจกล่าวได้ว่าคุณภาพที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาเล่าเรียน มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการอย่างยอดเยี่ยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ สูงเป็นที่น่าพอใจ และยังมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติค่านิยม และคุณธรรมต่าง ๆ ที่พึงปรารถนาให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างประสิทธิผลทางด้านปริมาณ และด้านคุณภาพของนักเรียนนั้นนอกจากปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งได้แก่อาคารสถานที่ที่เหมาะสม และพอเพียงต่อความต้องการ บรรยากาศสิ่งแวดล้อม สะอาด ร่มรื่น สวยงาม วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอและทันสมัยต่อการเรียนการสอน และบุคลากรที่สำคัญได้แก่ ผู้บริหาร และครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งต่อประสิทธิผลของโรงเรียน หากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมองเห็นความสำคัญของงานวิชาการในโรงเรียนอย่างแท้จริง หาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นไปตามความคาดหวังของรัฐบาล ผู้ปกครอง และชุมชน สร้างบรรยากาศในการทำงาน ที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล ครูอาจารย์รับบทบาทหน้าที่ของตัวเอง พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ วางแผนพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยยึดกระบวนการและนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ตลอดจนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลง และความเจริญทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ แล้วเป็นที่เชื่อว่าโรงเรียนจะต้องบรรลุวัตถุประสงค์เกิดประสิทธิผลด้านปริมาณและคุณภาพของนักเรียนแน่นอน

2. ความสามารถพัฒนาทัศนคติทางบวกของนักเรียน (positive attitude) หมายถึง มีความคิดเห็น ทักษะ ความรู้สึก หรือพฤติกรรมของผู้ได้รับการศึกษาแสดงออกในทางที่ดีงามสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม การศึกษานอกจากจะสร้างเสริมความเจริญให้บุคคลทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกายให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง พัฒนาลักษณะต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับวัย ด้านสติปัญญามีความใฝ่รู้

ไฟ้เรียน รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านสังคมสามารถนำความรู้ ความสามารถ และทักษะอันจำเป็น นำไปใช้ในการดำรงชีวิต ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเป็นสุข และด้านจิตใจรู้จักเหตุผล มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม อย่างเหมาะสม และดีงามแล้วทัศนคติทางบวกจะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากผู้ที่ได้รับการศึกษาคบถ้วนทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวแล้วผู้ที่มีทัศนคติทางบวกจะเป็นผู้ที่มีความรู้สึกและแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม โดยรวมมีจิตใจกว้างขวาง ไม่ทำตนต่อต้าน หรือถดถอยหนีสังคม มีความมั่นคงทางจิตใจ มีเหตุผลยอมรับกฎกติกาของสังคมที่ได้กำหนดขึ้น และปฏิบัติด้วยความจริงใจ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย ยอมรับและเคารพความคิดเห็นของส่วนรวมให้ความสำคัญและคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคม ให้ร่วมมือร่วมใจต่อการปฏิบัติการกิจของส่วนรวมให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เป็นผู้ที่มีความสามารถควบคุมจิตใจ และวินัยในตนเอง อุดกัลล และเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ประพฤติปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม รู้จักเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และมีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม ตลอดจนสามารถดำเนินการอบรมสั่งสอน ให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักพัฒนาตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อการศึกษา และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน (Solving problems)

องค์การต่าง ๆ หรือโรงเรียนย่อมมีรูปแบบในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การกำหนดรูปแบบการบริหารภายในโรงเรียนนั้น แต่ละโรงเรียนจะมีการกำหนดรูปแบบให้เหมาะสมกับขนาด และภารกิจของโรงเรียน แต่ไม่ว่าจะมีรูปแบบการบริหารงานแบบใดก็ตาม ระบบในการทำงานของโรงเรียนย่อมประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่เป้าหมาย คือการมุ่งถึงความสำเร็จสูงสุดที่เกิดจากการทำงาน บทบาทหน้าที่เป็นส่วนประกอบรองลงมา เพื่อร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่เกิดขึ้น การประสานงานเป็นแนวทางของความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ให้มีความชัดเจน และเกิดความเรียบร้อยและกิจกรรมคือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย การจัดการศึกษาในโรงเรียนเป็นการสร้างคนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของบุคคลตามแนวทางที่เหมาะสมการบริหารและการจัดการในโรงเรียนจึงมีความยืดหยุ่นพอสมควร นับตั้งแต่เรื่องของหลักสูตรควรปรับให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น สภาพของบุคลากร และทรัพยากรที่มีอยู่การจัดวิชาต่าง ๆ สำหรับการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมทั้งในหลักสูตร

และเสริมหลักสูตรควรจัดให้เพียงพอ และหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียน จะช่วยเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ การปรับตัวบุคลิกภาพของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ บางเรื่อง เป็นสิ่งที่ล้าสมัยไม่ทันกับสภาพปัจจุบัน ควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นการบริหาร และการจัดการนั้นผู้บริหารเป็นผู้มีส่วนสำคัญยิ่งในการดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพ เกิดความราบรื่น เรียบร้อย และเจริญก้าวหน้าผู้บริหารจึงควรปฏิบัติตนให้เหมาะสม ไม่ควรใช้อำนาจหน้าที่ในทางเผด็จการ ไม่สมควรยึดกฎระเบียบโดยเคร่งครัด สิ่งใดที่จะ เป็นอุปสรรคต่อการทำงานควรมีการยืดหยุ่นบ้าง แต่ไม่เสียประโยชน์หรือเป้าหมาย ขององค์การผู้บริหารควรเป็นผู้ที่สร้างความไว้วางใจกับผู้ร่วมงาน ไม่ควรวางตัวเป็น ผู้บังคับบัญชา แต่ควรวางตัวเสมือนพวกเพื่อนร่วมงาน เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างซึ่งกันและกัน ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยวิธีการต่าง ๆ เช่นการยกย่องชมเชย หรือการให้รางวัลในบางโอกาส พยายามสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เกิดความเป็นมิตร ด้วยความร่วมมือร่วมใจแก่บุคลากรทุกฝ่ายรวมก่อให้เกิดประสิทธิผลในโรงเรียนสูงขึ้นได้

4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เข้ากับ

สิ่งแวดล้อม องค์การต่าง ๆ จะต้องประกอบด้วยคนและงานโรงเรียนซึ่งเป็นองค์การ ทางการศึกษา ก็เช่นเดียวกันย่อมประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์นักเรียน และนักการภารโรง ทำให้เกิดการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์ การจัดการศึกษาให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่าง เหมาะสม การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ของโรงเรียน จะต้องสอดคล้องและทันสมัยทางกับ ความเจริญก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลง นโยบายของโรงเรียนไม่ควรยึดตายตัวจน เปลี่ยนแปลงไม่ได้ จะทำให้ล้าสมัยในขณะที่เดียวกันจะต้องสามารถปรับตัวให้ทันสมัยทันต่อ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอนควรมีนวัตกรรมและสื่อการ เรียนการสอนใหม่ ๆ มีการค้นคว้าและพัฒนาสื่ออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงอาคารสถานที่ให้สะอาดร่มรื่น เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ และเกิด บรรยากาศทางการเรียนรู้ ผู้บริหารและครูจะต้องมีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัวไม่หยุดนิ่ง ต้องพยายามปรับปรุง เปลี่ยนแปลงองค์การรูปแบบการบริหารและการดำเนินงานต่าง ๆ ให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูต้องเป็นนักพัฒนามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้เพื่อให้ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น จะต้องมีความรู้เทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม

ครูต้องสร้างกระบวนการและวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ทั้งเนื้อหาวิชา และคุณธรรม จริยธรรมมากกว่าที่จะบอกความรู้ หรือสอนหนังสือแบบธรรมดาเพราะวิธีการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนจะเป็นวิธีการที่ติดตัวนักเรียน ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ ต่อในการประกอบอาชีพและใช้พัฒนาตนเอง ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10) ได้กล่าวว่า ประสิทธิผลของ โรงเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จของโรงเรียนที่เกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร และบุคลากรทุกคน ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนา โรงเรียนและรวมทั้งสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ สามารถดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โดยพิจารณาประสิทธิผล ของโรงเรียนใน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีความสำเร็จทางการเรียน สูงขึ้น หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้งด้านการบริหาร การจัดการเรียนการสอนจนสามารถทำให้นักเรียนในโรงเรียนส่วนใหญ่ให้มีระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ซึ่งพิจารณาได้จาก เกรดเฉลี่ยโดยรวม ของนักเรียน จำนวนร้อยละของนักเรียนที่สามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ความสามารถ ทางด้านวิชาการของนักเรียน ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ตลอดจน นักเรียนได้รับรางวัลจากการแข่งขันทางด้านวิชาการ จากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก หมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถในการดำเนินงานภายในโรงเรียน ทั้งการ บริหารและการอบรมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนอกจากการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยที่ดี ทำให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง มีเจตคติที่ดี ต่อการศึกษาเล่าเรียน เป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง

3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาโรงเรียนให้ บรรลุผล ทั้งด้านงานวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล

และงานบริหารทั่วไป เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยพิจารณาจากการยอมรับของครู ต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ความรวดเร็วของครูต่อการพัฒนาหรือการปรับเปลี่ยน วิธีการดำเนินงานของตนเอง มีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนพิจารณาผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการปรับปรุงหรือพัฒนาโรงเรียน

4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถแก้ปัญหาโดยความร่วมมือของผู้บริหารโรงเรียนกับครู ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและการปกครองนักเรียน การแก้ปัญหาคความขัดแย้ง ภายในโรงเรียน ความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ได้เมื่อเกิดปัญหาของผู้บริหาร โรงเรียนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้จนบรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ได้กำหนดประสิทธิภาพของโรงเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53) ได้ศึกษา การบริหารทรัพยากร ทางการศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ได้กำหนดประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ประภาส จิตรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68) ได้ศึกษา ปัจจัยทางการ บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ได้กำหนดประสิทธิภาพโรงเรียน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน
2. คุณลักษณะของผู้เรียน
3. ความพึงพอใจในการทำงานของครู

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76) ได้ศึกษา ทักษะการบริหาร ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ได้กำหนดประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

Hoy and Furguson (1985, p. 131) ได้เสนอตัวชี้วัดประสิทธิผลของโรงเรียน 4 ประการ คือ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 3) มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่กระทบ ทั้งภายในและภายนอก 4) สามารถสร้างความพึงพอใจแก่ครูอาจารย์ได้

Hanson (1996, p. 35) ได้เสนอลักษณะของสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลประกอบด้วย 1) มีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) บรรยากาศสนับสนุนการเรียนรู้ 3) มีการติดตามกำกับกระบวนการเรียนการสอน 4) บุคลากรมีมาตรฐาน 5) ส่งเสริมการรักษาวินัยของผู้เรียน 6) มีการจัดสภาพแวดล้อมและสวัสดิการการทำงาน

Hoy and Miskel (2001, pp. 305 – 307) กล่าวถึงประสิทธิผลของโรงเรียน 4 ประการ คือ

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก
3. ความสามารถในการพัฒนาปรับเปลี่ยนโรงเรียนให้เข้ากับสภาพแวดล้อม
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน

ตาราง 1 (ต่อ)

ประสิทธิผลของโรงเรียน	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	อศิราภรณ์ วรณรัตน์ (2556)	ภาควัชร จันทรกุล (2557)	รัตนา นาคมุสิก (2558)	ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559)	นฤมล สังข์ปาน (2561)	ประภาพร จิตรักคิลป์ (2561)	ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561)	Hoy and Furguson (1985)	Hanson (1996)	Hoy and Miskel (2001)	ความถี่
8. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	8
9. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน			✓	✓	✓	✓		✓			✓	6
10. มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ									✓			1
11. บรรยากาศสนับสนุนการเรียนรู้										✓		1
12. มีการจัดสภาพแวดล้อมและสวัสดิการการทำงาน										✓		1

จากตาราง 1 จะเห็นว่าจากการสังเคราะห์ประสิทธิผลของโรงเรียนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน และใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ในการคัดเลือก จึงสรุปประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนของ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7); อศิราภรณ์

วรรณรัตน์ (2556, หน้า 86); ภาควัชร จันทรกุล (2557, หน้า 33 – 35); รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10); ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7); นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53) ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68) ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76); Hoy and Furguson (1985, p. 131); Hanson (1996, p. 35); Hoy and Miskel (2001, p. 305 – 307) ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลออกมาได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

4. องค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนของ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7); อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 86); ภาควัชร จันทรกุล (2557, หน้า 33 – 35); รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10); ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7); นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53); ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68); ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76); Hoy and Furguson (1985, p. 131); Hanson (1996, p. 35); Hoy and Miskel (2001, pp. 305 – 307) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียน โดยได้องค์ประกอบ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน แต่ละด้านมีรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงกล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลดังกล่าวดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2553, หน้า 2) ได้สรุปไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยสามารถวัดได้จากการทดสอบหรือวิธีการอื่นให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนตรงตามเนื้อหาสาระ และวิธีการที่ครูจัดประสบการณ์การเรียนการสอน ดังนั้นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมุ่งที่การทำความเข้าใจกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับต่าง ๆ การจัดการศึกษา การเรียนการสอน และเทคนิควิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2555, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพของสมอง บุคคลเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ว่าอยู่ในระดับใด ผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนด้านพุทธิพิสัย ซึ่งวัดองค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการเรียน

Spence (1983 อ้างถึงใน อศิราภรณ์ วรรณรัตน์, 2556, หน้า 86) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จจากพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลโดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ที่วางไว้ หรือความฉลาดของบุคคล

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53) ได้สรุปไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใดๆ ที่ต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อเป็นการประเมินผลว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีความก้าวหน้าตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการสังเกต การตรวจการบ้าน เป็นต้นวัดผล

ประภาส จิตรักศิลป์ (2561, หน้า 69) ได้สรุปไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้

ของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิด และแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจาก ผลการสอบวัดระดับชาติ

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 77) ได้สรุปไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทักษะทางวิชาการ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการสังเกต การตรวจการบ้าน เป็นตัววัดผล

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในด้านความรู้ ความสามารถ รวมไปถึงความเข้าใจ ตลอดจนความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถนะทางด้านต่าง ๆ ที่วัดได้จากความรู้ความเข้าใจว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสังเกต การตรวจการบ้าน หรือวิธีการอื่น ๆ เป็นตัววัดและประเมินผล

1.2 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

อรุณี ศรีวงษ์ชัย (2551, หน้า 49 – 50) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใด มากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนในด้านพุทธิพิสัย ที่เป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน ดังนี้

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา สามารถทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น

การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance test) ซึ่งเป็นการประเมินผลพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนมีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การสอบแบบปากเปล่า (Oral test) การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ที่ต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ที่ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ ตลอดจนแง่มุมต่าง ๆ การสอบปากเปล่านั้นสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนความ (Paper – Pencil test or Written test) เป็นการสอบวัดโดยให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ที่มีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free response type) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง (Essay test)

2.2.2 แบบจำกัดคำถาม (Fixed response type) เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบ 4 รูปแบบ ดังนี้ 1) แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative) 2) แบบจับคู่ (Matching) 3) แบบเติมคำ (Completion) 4) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 78) ได้สรุปไว้ว่าสรุปได้ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบหรือการวัดผลพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ความสามารถ ความจำ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ และความสามารถด้านอื่น ๆ ว่าบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ โดยสามารถวัดได้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

จากจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น
สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการประเมินผลความรู้ความสามารถของ
ผู้เรียน รวมถึงความสามารถด้านอื่น ๆ ว่าบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาหรือไม่

1.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน แตกต่างกันไป ดังนี้

ปรียทิพย์ บุญคง (2554, หน้า 8) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่มี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง
ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนซึ่ง ประกอบด้วยความถนัด และพื้นฐานเดิมของผู้เรียน
2. คุณลักษณะทางด้านจิตวิทยา หมายถึง
สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติที่มี
ต่อเนื้อหาวิชาเรียน โรงเรียนและระบบการเรียนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะ
คุณภาพ

3. คุณภาพการสอน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ
การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้ผลว่า
ตนเองกระทำได้ถูกต้องหรือไม่

4. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความต้องการทาง
สมอง และความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมทางด้านร่างกายและความสามารถ
ทางด้านทักษะของร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ
และค่านิยม สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ

5. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้
ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ
ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ และเพศ

6. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ได้แก่
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนจะต้องมีพฤติกรรมที่มีความเป็นมิตรต่อกัน เข้าอกเข้าใจ
ความสัมพันธ์กันดีมีความรู้สึที่ดีต่อกัน

7. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในบ้านดี สิ่งแวดล้อมดี มีวัฒนธรรมและคุณธรรมพื้นฐานที่ดี เช่น ชยันหมั่นเพียร ความประพฤติดี

กรองแก้ว วรรณพฤษ (2555, หน้า 45 – 46)

ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนนั้นประกอบด้วย

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสมองและความพร้อมทางสติปัญญาความพร้อมทางด้านร่างกายและความสามารถทางด้านทักษะของร่างกายคุณลักษณะทางจิตใจซึ่งได้แก่ความสนใจแรงจูงใจเจตคติและค่านิยม สุขภาพความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองความเข้าใจในสถานการณ์อายุเพศ

2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญาความรู้ในวิชาที่สอนการพัฒนาความรู้ทักษะทางร่างกายคุณลักษณะทางจิตใจสุขภาพความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองความเข้าใจในสถานการณ์อายุเพศ

3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนจะต้องมีพฤติกรรมที่มีความเป็นมิตรต่อกันเข้าอกเข้าใจ ความสัมพันธ์กันดีมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

4. คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน ได้แก่ โครงสร้างของกลุ่มตลอดจนความสัมพันธ์ของกลุ่มเจตคติความสามัคคีและภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดีของกลุ่ม

5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองต่อการเรียนการมีเครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมในการเรียนความสนใจตอบทเรียน

6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้านมีความสัมพันธ์ระหว่างคนในบ้านดี สิ่งแวดล้อมดี มีวัฒนธรรมและคุณธรรมพื้นฐานดี เช่น ชยันหมั่นเพียร ความประพฤติดี

จากการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น คุณลักษณะของผู้เรียน คุณลักษณะของผู้สอน พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว แรงผลักดันภายในและแรงผลักดันภายนอก

1.4 การพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีผู้กล่าวถึงการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สูงขึ้น แตกต่างกัน ดังนี้

อจธรา วรฤทธิ (2553, หน้า 113) ได้สรุปด้าน
ความสามารถผลิตนักเรียนที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูงขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนมีกิจกรรมหรือ
โครงการเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายในโรงเรียน รองลงมาคือ นักเรียนชั้น
สูงสุดของโรงเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้จำนวนมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
ที่สุดคือ นักเรียนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดแข่งขันทางวิชาการ
กับหน่วยงานต่าง ๆ

รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 78) ได้สรุปด้าน
ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ นักเรียนชั้นสูงสุดของโรงเรียนสามารถเข้าศึกษา
ต่อในระดับสูงขึ้นได้จำนวนมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความพึงพอใจในการจัด
กิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายในโรงเรียน และนักเรียนมี
เจตคติที่ดีต่อการศึกษาเล่าเรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 143) ได้สรุปด้าน
ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น พบว่าโดยรวม
และรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนได้รับรางวัลจากการ
เข้าร่วมกิจกรรมการประกวดแข่งขันทางวิชาการกับหน่วยงานต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
รองลงมาคือ นักเรียนชั้นสูงสุดของโรงเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้
จำนวนมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเฉลี่ยมีการพัฒนาในระดับสูงขึ้น
ทุกปีการศึกษา ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

จากการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงขึ้นข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
เป็นความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จนทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มิมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง นักเรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับชั้น

ที่สูงขึ้นได้ มีผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้น รวมไปถึงนักเรียนได้รับรางวัลจากการประกวดแข่งขันต่าง ๆ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีการพัฒนาในระดับสูงขึ้นทุกปีการศึกษา ผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้หรือโครงการที่จัดขึ้นของโรงเรียน มีผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยที่นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี พร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเหมาะสมกับช่วงวัย มีความสามารถในการอ่านและเขียน มีความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการคิดคำนวณ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสาร เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น สามารถคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ แยกแยะเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น แก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และนักเรียนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันทางวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ

2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

การนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก จึงกล่าวถึงจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียน แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลดังกล่าว ดังต่อไปนี้

2.1 จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

มีหน่วยงานทางการศึกษา และนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงจุดเน้นคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 2 -

3) กล่าวว่าจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน เกิดจากการขับเคลื่อนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561) ให้ประสบผลสำเร็จตามจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน โดยให้ทุกภาคส่วนร่วมกันดำเนินการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน ด้านความสามารถ ทักษะ

และคุณลักษณะของผู้เรียน โดยโรงเรียนจะต้องประกันได้ว่าผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนตามจุดเน้น โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาผู้เรียนดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) โรงเรียนต้อง จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้น พร้อมทั้ง ผลักดัน ส่งเสริม ให้ครูผู้สอนออกแบบและจัดการเรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจ เต็มศักยภาพของผู้เรียน 2) การจัดการเรียนรู้พึงจัดให้เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต เน้นการปฏิบัติ จริงทั้งในและนอกห้องเรียน โดยจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของเวลา เรียน 3) ใช้สื่อ เทคโนโลยีที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียน และเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ 4) แสวงหาความร่วมมือจากชุมชน จัดแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วม ในการจัดการเรียนรู้ 5) ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ ตลอดจนกำกับ ดูแล นิเทศการ จัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และนำผลการนิเทศมาปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอน ของครู

2. ด้านการวัดและประเมินผล ครูทุกคนวัดผล และประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามจุดเน้นด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เน้นการประเมินสภาพจริงใช้ผล

Hoy and Miskel (2001, p. 3) ได้เสนอตัวชี้วัดสำคัญ ด้านผลลัพธ์ของโรงเรียนที่แสดงถึงคุณลักษณะของควมมีคุณภาพของโรงเรียนไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ (Academic Achievement) 2) ความพึงพอใจใน งานของครู (Job Satisfaction) และ 3) การรับรู้ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนทั้งหมด (Overall Perceptions of School Effectiveness) และได้ให้ทัศนะเพิ่มเติมว่าโรงเรียนเป็นองค์การที่มี ลักษณะเป็นระบบเปิด ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) โดยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการภายใน 5 ประการ ได้แก่ การเรียนและการสอน โครงสร้างบุคคลวัฒนธรรม และบรรยากาศ ตลอดจน นโยบายทางการเมืองที่มีความเกี่ยวข้องปฏิสัมพันธ์กัน และถูกกำหนดโดยอำนาจของ สภาพแวดล้อมภายนอก ส่วนผลผลิตของโรงเรียนนั้นจะประกอบด้วย ผลลัพธ์ของการ ปฏิบัติงานของนักเรียน ครู และผู้บริหาร ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งสามารถใช้เป็น ตัวชี้วัดในการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียนได้ จากการประเมินมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดมุ่งหมายโดยเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพมี คุณลักษณะเป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” เกิดการเรียนรู้และดำรงชีวิตอยู่อย่างมี

คุณค่าทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ จุดมุ่งหมายดังกล่าวถือเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ต้องคิดหาวิธีการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพต่อไป

จากการศึกษาเกี่ยวกับจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพนักเรียน
ข้างต้น สรุปได้ว่า จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เป็นสิ่งที่หน่วยงานทางการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียน เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข รวมถึงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน

มีหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดหมาย คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีสติปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพได้ โดยผู้เรียนที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตน นับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะของผู้เรียนยึดตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนา

ผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักทดสอบทางการศึกษา (2559, หน้า 3) กล่าวถึงรายละเอียดของมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพผู้เรียน ในส่วนของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนว่ามีประเด็นในการพิจารณา ดังนี้

1. การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่ สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม
2. ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
3. การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่าง และหลากหลาย
4. สุขภาวะทางร่างกายและลักษณะจิตสังคม

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน ข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน แสดงพฤติกรรมในการแก้ปัญหา ที่เผชิญชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีความประพฤติ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสังคม และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษากำหนดปรากฏ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นในความเป็นไทย และเห็นคุณค่าเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย และอยู่ร่วมกัน ด้วยดีในครอบครัวชุมชนและสังคม

2.3 การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

มีนักวิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียน ให้มีเจตคติทางบวก และสรุปผลการวิจัยไว้แตกต่างกัน ดังนี้

อัจฉรา วรวิทย์ (2553, หน้า 113) ได้สรุปด้าน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนา ระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนภายในโรงเรียนรองลงมาคือ นักเรียนใน โรงเรียนมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการศึกษาเล่าเรียนและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ นักเรียนมีจิตใจเป็นสาธารณะและปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัยโอกาสและสถานการณ์ได้ดี

รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 78) ได้สรุปด้าน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ นักเรียนในโรงเรียนมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อ การศึกษาเล่าเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน และผู้ปกครองพึงพอใจต่อการมีระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ความประพฤติ ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 104) ได้สรุป ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม นักเรียนมีผลการเรียนระดับดีเป็นที่พอใจของ ผู้ปกครอง และนักเรียนที่จบชั้นสูงสุดได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชน

ด้านความประพฤติและผลการเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 106) ได้สรุปด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก พบว่าโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ปกครองมีความพอใจในความมีวินัยของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีความพอใจต่อคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนมีการพัฒนาตนเองให้มีความคิด ทักษะที่ดีเหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

จากการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สามารถวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีความประพฤติ ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษากำหนด

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกหมายถึง ระดับความสำเร็จที่โรงเรียนสามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษากำหนด ให้นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทักษะที่ดีเหมาะสมกับวัยของนักเรียน เป็นผู้มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นและยอมรับนับถือผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยต่อตนเอง และผู้อื่น มีจิตสาธารณะและปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัยโอกาสและสถานการณ์ โดยโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผู้ปกครองมีความพึงพอใจในความมีระเบียบวินัยต่อพฤติกรรมและความประพฤติของลูก และนักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคมหรือหน่วยงานอื่น ในการพัฒนาโรงเรียนเป็นอย่างดี โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน

3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

การนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียน

ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน จึงกล่าวถึงการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ดังต่อไปนี้

3.1 การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 78) ได้สรุปด้าน

ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างรวดเร็วครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ คณะครูในโรงเรียนได้ปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอนหรือพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และโรงเรียนมีการนำเทคโนโลยี และสื่อต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 105) ได้สรุป

ประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนมีการพัฒนา ปรับปรุงในทุก ๆ ด้านในรอบปีที่ผ่านมา คณะครูได้นำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอน และคณะครูนำผลการทดสอบของนักเรียนมาเป็นข้อมูลในการวางแผนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่คณะครูปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 106) ได้สรุปด้าน

ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน พบว่าโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุผลทั้งด้านงานวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป และโรงเรียนมีการพัฒนาปรับปรุงในทุก ๆ ด้านในรอบปีที่ผ่านมา ตามลำดับ ส่วนครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และตั้งใจทำงานด้วยความเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 143) ได้สรุปด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน พบว่าโดยรวมและ รายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนมีการนำเทคโนโลยี และสื่อต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างรวดเร็วครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี และโรงเรียนปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและครูสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลได้สอดคล้องกับหลักสูตรฯ ตามลำดับ ส่วนโรงเรียนมีการนำผลจากการทดสอบนักเรียนไปใช้ในการวางแผนเพื่อจัดทำแผนงานโครงการในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

จากการศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนเป็นความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน การบริหารจัดการ การเรียนการสอน รวมไปถึงการปรับหลักสูตรเพื่อให้โรงเรียนก้าวหน้าทันกับยุคสมัย ที่เปลี่ยนแปลงไป

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนหมายถึง ระดับความสำเร็จที่สามารถพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมาย โดยได้รับความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานอื่น โดยสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน มีการนำผลจากการทดสอบนักเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งครูปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสังคม ใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

การนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน จึงกล่าวถึงปัญหาในสถานศึกษา และการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลดังกล่าว ดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาในสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง มีหน่วยงาน และนักวิชาการได้กล่าวถึง ปัญหาในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, หน้า 2 - 3) กล่าวถึงปัญหา และอุปสรรคในการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารวิชาการ มีปัญหาการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งขึ้นกับศักยภาพของครูในโรงเรียน เมื่อทุกโรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรของตนเองทำให้เกิดการคัดลอกกระหว่างโรงเรียนเกิดขึ้นและยังขาดการพัฒนา / จัดหลักสูตรเฉพาะทางที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมผู้เรียนที่มีความเป็นเลิศให้เทียบเคียงระดับนานาชาติ รวมถึงปัญหาด้านการบริหารและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การนำนักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว ปัญหาด้านมาตรฐานและคุณภาพการจัดการศึกษาปัญหาด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
2. ด้านการบริหารงบประมาณ มีปัญหาการจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันไม่เพียงพอ ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่เชื่อต่อการจัดห้องเรียนที่เปิดสอนตามโครงการพิเศษ การได้รับงบประมาณสำหรับการปรับปรุงอาคาร การซ่อมแซมวัสดุที่ชำรุดเสียหายมีความล่าช้า งบประมาณในส่วนค่าสาธารณูปโภคที่ได้รับไม่ตรงกับความเป็นจริง ปัญหาด้านการจัดหาพัสดุ ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายหลายฉบับขาดความคล่องตัวในการดำเนินการจัดหาพัสดุครุภัณฑ์ที่เหมาะสมและรวดเร็ว การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุครุภัณฑ์ไม่สอดคล้องต่อความต้องการของสถานศึกษา

3. ด้านการบริหารงานบุคคล มีปัญหาการกำหนดอัตรากำลัง การสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การโยกย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การพิจารณาด้านศักยภาพของข้าราชการครูไม่สอดคล้องกับความต้องการ และความจำเป็นของโรงเรียน การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การประเมินวิทยฐานะของ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการศึกษา เช่น เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่การเงินและพัสดุ ฯลฯ

4. ด้านการบริหารทั่วไป มีปัญหาด้านการดำเนินการ

พื้นฐาน การรับนักเรียน การกำหนดระยะเวลาการเปิด - ปิดภาคเรียน การเปิดห้องเรียนพิเศษ การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ไม่เป็นอิสระและคล่องตัว การกำหนดสัดส่วนและองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การเชิญบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในสถานศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาในสถานศึกษา มีทุกๆ ด้าน ซึ่งด้านการบริหารวิชาการ มีปัญหาการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการบริหารงบประมาณ มีปัญหาการจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันไม่เพียงพอ ด้านการบริหารงานบุคคล มีปัญหาการกำหนดอัตรากำลัง และด้านการบริหารทั่วไป มีปัญหาด้านการดำเนินการพื้นฐาน

4.2 การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในโรงเรียน ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

รัตน์ นาคมุสิก (2558, หน้า 78) ได้สรุป

ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ โรงเรียนมีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถแก้ปัญหาเร่งด่วนหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินในโรงเรียนได้ และผู้บริหารโรงเรียนและครูร่วมมือกันแก้ปัญหา ด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 106) ได้สรุป

ประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนจัดหาและใช้ทรัพยากรที่ได้มาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารและคณะครูร่วมมือกันแก้ปัญหา ด้านการเรียนการสอน และผู้บริหารสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารและคณะครูร่วมมือกันแก้ปัญหาด้านความประพฤติของนักเรียน

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 107) ได้สรุปด้าน
ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน พบว่าโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าผู้บริหารและครูสามารถประสานความขัดแย้งและ
แก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ผู้บริหารและ
ครูสามารถแก้ปัญหาด้านอาคารสถานที่ภายในโรงเรียนได้ และผู้บริหาร ครู และนักเรียน
รับรู้ปัญหาและแก้ไขปัญหาดัง ๆ ของโรงเรียนร่วมกัน ตามลำดับ ส่วนผู้บริหาร
และครูสามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณภายในโรงเรียนได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 143) ได้สรุปด้าน
ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน พบว่าโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าโรงเรียนมีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
ได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การแก้ปัญหาดัง ๆ ของโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความ
พึงพอใจให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียนและชุมชน และผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถ
แก้ปัญหาระงับหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินในโรงเรียนได้ ตามลำดับ ส่วนคณะครูในโรงเรียน
ส่วนใหญ่มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการเรียนการสอน การปกครอง
นักเรียน งานรับผิดชอบพิเศษอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

จากการศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนข้างต้น
สรุปได้ว่า การแก้ปัญหาภายในโรงเรียนเป็นความสามารถของผู้บริหารที่ทำให้การ
ดำเนินการในการแก้ปัญหาดัง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน
โรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน หมายถึง ระดับ
ความสำเร็จที่ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาดัง ๆ แก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน
แก้ปัญหาและแก้ไขเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้า แก้ปัญหาด้านการปกครองนักเรียน
แก้ปัญหาด้านการบริหารทั่วไป แก้ปัญหาด้านงบประมาณ แก้ปัญหาด้านวิชาการ ประสาน
ความขัดแย้งและแก้ปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยการ
แก้ปัญหาดัง ๆ ของโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน
และผู้บริหาร ครู และนักเรียน รับรู้ปัญหาและแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นของโรงเรียน
ร่วมกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล
ของโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง การบรรลุเป้าหมาย

หรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนโดยพิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนให้เกิดความพอใจในการทำงานและสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นการมองประสิทธิผลในภาพรวมทั้งระบบการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7); อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 86); ภาควัชร จันทรกุล (2557, หน้า 33 – 35); รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10); ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7); นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53); ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68) ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76); Hoy and Furguson (1985, p. 131); Hanson (1996, p. 35); Hoy and Miskel (2001, pp. 305 – 307) ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลออกมาได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
- 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
- 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
- และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

บริบทโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิที่เด็กและเยาวชนทุกคนต้องได้รับอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล รัฐและสังคมพึงจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษเพื่อให้ทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกด้าน โดยไม่ลดทอนและสกัดกั้นความสามารถพิเศษด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งนี้โดยมีครอบครัวและสังคมให้การดูแลส่งเสริมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเป็นคนดีมีคุณภาพควบคู่ไปกับความสามารถพิเศษที่มีอยู่ ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมให้นำความสามารถพิเศษนั้น ๆ ไปพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับสังคม และประเทศชาติ

แม้ว่าอุดมการณ์ดังกล่าวจะได้เคยปรากฏในเอกสารแนวทางหรือข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา ในหลายวาระด้วยกันแต่ในทางปฏิบัติการจัดการศึกษาสำหรับผู้มี

ความสามารถพิเศษยังไม่ได้ได้รับการจัดอย่างกว้างขวางและครอบคลุม ปัจจุบันเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษส่วนใหญ่ยังได้รับการศึกษา ในลักษณะเดียวกันกับเด็กและเยาวชนปกติทั่วไป ซึ่งนอกจากจะไม่สามารถส่งเสริมให้พัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพแล้วบางกรณี พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ที่มีความแตกต่างจากเด็กปกติยังไม่เป็นที่ยอมรับของครูและโรงเรียน บางครั้งมีความรุนแรงถึงขั้นถูกปฏิเสธที่จะให้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่อไป

จนกระทั่งเมื่อมีการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในหลักสูตรดังกล่าวได้มีการกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายไว้เฉพาะดังนี้

การจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย สามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมกับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

กรณีของการจัดการศึกษาให้แก่ผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีเหตุผลที่สำคัญมากอีกประการ คือเป็นการพัฒนากำลังคนที่จะทำหน้าที่เป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีศักยภาพสูงระดับนานาชาติซึ่งประเทศไทยยังขาดแคลนอยู่มากทำให้ มีผลงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นใช้เองน้อยมาก เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ผลที่ตามมาคือการเสียค่าใช้จ่ายมหาศาลในการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในประเทศเพื่อให้ประเทศชาติสามารถดำรงอยู่และแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่ม แทนการเป็นสังคมผู้บริโภค เป็นสังคมที่ใช้ปัญญาในการพัฒนาประเทศมากขึ้นแทนการใช้หยาดเหงื่อแรงงาน เช่น ในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นอย่างสูงสุดและรีบด่วนที่สุด ที่ประเทศชาติต้องสร้างนักวิจัย และนักประดิษฐ์คิดค้นที่มีความสามารถสูงในปริมาณที่เพียงพอซึ่งจะต้องสร้างมาตั้งแต่เยาว์วัย

ดังนั้นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์จึงไม่ใช่เป็นเพียงการดำเนินการเพื่อให้บุคคลได้รับโอกาสตามสิทธิเท่านั้น แต่ยังเป็นการตอบสนองความต้องการ ของประเทศชาติ เป็นการสร้างขุมกำลังทางวิชาการในด้านนี้อย่างเป็นรูปธรรม เยาวชนที่มีศักยภาพพิเศษเหล่านี้เมื่อได้รับการบ่มเพาะจนเกิดการพัฒนาระดับสูงสุดแล้วสภาพหน้าก็จะสามารถค้นคิดสิ่งอำนวยความสะดวก

ให้แก่สังคมและประเทศชาติได้อย่างมหาศาล เป็นการสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืนพอเพียงมีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน (โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร, 2563, หน้า 7)

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2543 ได้ระบุสาระเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษไว้ในมาตราต่าง ๆ ดังนี้

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิและโอกาส ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึง ถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนรู้การสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึง ปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่น ๆ ด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ในกรณีเขตพื้นที่ไม่อาจบริหารและจัดการศึกษาได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้ เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

1. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาอารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ

2. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษา

นอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

3. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถ

พิเศษ

4. การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการ

ในหลายเขตพื้นที่การศึกษาให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในพระราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

1. จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

2. จัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น

3. จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

4. จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

5. จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลและเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน

6. จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชนเพื่อให้พึ่งตนเองได้

7. จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน

2. เงื่อนไขความสำเร็จ

ปัจจัยหรือเงื่อนไขที่จะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดตั้งโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 มีกระบวนการสรรหาและคัดเลือกนักเรียนมีความเที่ยงและมีความเชื่อถือได้ เป็นไปตามหลักวิชานักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเรียนตามโครงการนี้เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง เป็นเพชรแท้เป็นกลุ่มที่มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในระดับ 3% บนของกลุ่มอายุ (มีกระบวนการค้นหาเพชรแท้ที่มีประสิทธิภาพ)

ประการที่ 2 มีหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่สนองตอบต่อความสามารถและความต้องการ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล (Customized Curriculum) ช่วยให้นักเรียนค้นพบตนเองว่า มีความถนัดและความสนใจทางด้านไหน สามารถคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา ตลอดจนกำหนดเป้าหมายและวางแผนชีวิต ทั้งด้านการเรียน ด้านอาชีพ และด้านการดำรงชีวิต มีความรู้ความเข้าใจถึงธรรมชาติและลักษณะของอาชีพที่หลากหลาย โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องใช้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน ในการปฏิบัติงาน และอาชีพของการเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอุดมการณ์และคุณลักษณะ ทั้ง 9 ประการ ตามอุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียน วิทยาศาสตร์ภูมิภาค (มีเครื่องมือและกระบวนการเจียรร้อยเพชรที่มีประสิทธิภาพ)

ประการที่ 3 มีครู มีการบริหารจัดการ และมีทรัพยากรสนับสนุนที่เหมาะสมเพียงพอ ครูและผู้บริหาร มีความตระหนัก มีความรู้ความเข้าใจ มีความเชื่อ มีศรัทธา เห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีความรู้ มีความสามารถ และมีทักษะ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีอุดมการณ์ และคุณลักษณะตามอุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียน วิทยาศาสตร์ภูมิภาคทั้ง 9 ประการ (มีช่างเจียรร้อยเพชรที่มีฝีมือเยี่ยม)

3. วิสัยทัศน์และพันธกิจโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

วิสัยทัศน์

เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคที่จัดการศึกษาให้กับผู้มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาให้คุณภาพระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

พันธกิจ

ศึกษาค้นคว้า วิจัยพัฒนา และร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการบริหารและจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย ที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศ ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในลักษณะของโรงเรียนประจำ สำหรับนักเรียน ที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นการกระจายโอกาสให้กับผู้มีความสามารถพิเศษที่มีกระจายอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศ และเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้กับนักเรียนกลุ่มด้อยโอกาส และขาดแคลนทุนทรัพย์

ทั้งนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เหล่านั้นไปสู่ ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความสามารถระดับสูงเทียมเทียบเคียงนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติมีจิตวิญญาณมุ่งมั่น พัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้กับประเทศชาติและสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้สามารถดำรงอยู่และแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น สร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืนพอเพียง มีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน

4. ยุทธศาสตร์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียน

โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคมียุทธศาสตร์ และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียน โดยมุ่งส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนา ที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม มีบุคลิกภาพที่ดี และมีความเป็นผู้นำ

2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้ง ในระดับเดียวกันกับนักเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำ ของนานาชาติ

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น และนักพัฒนาด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ในระดับเดียวกันกับนักเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

4. รักการเรียนรู้ รักการอ่าน รักการเขียน รักการค้นคว้า
อย่างเป็นระบบ มีความรอบรู้ รอบรู้ และสามารถบูรณาการความรู้ได้

5. มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยี สารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับเดียวกันกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
ชั้นนำนานาชาติ

6. มีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นไทย มีความเข้าใจและภูมิใจ
ในประวัติศาสตร์ของชาติ มีความรักและความภาคภูมิใจในชาติบ้านเมืองและท้องถิ่น
เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย
ประเพณีไทยและภูมิปัญญาไทย ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ

8. มีจิตมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคม มีความ
รับผิดชอบต่อสังคม ต้องการตอบแทนบ้านเมืองตามความสามารถของตนอย่างต่อเนื่อง

9. มีสุขภาพอนามัยที่ดี รักการออกกำลังกาย รู้จักดูแลตนเอง
ให้เข้มแข็งทั้งกายและใจ

ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์คิดค้น
ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีความสามารถระดับสูงเทียมเทียบเคียง
กับนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติ และมีจิตวิญญาณ มุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดี
ต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี ให้กับประเทศชาติและสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้
สามารถดำรงอยู่และแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น
สร้างสังคมแห่ง ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคม
ที่ยั่งยืนพอเพียง มีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรฉบับนี้มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะหรือความสามารถด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัด และลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ มีความสามารถในการเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะมีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสามารถในการแก้ปัญหา และเผชิญปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล หลักคุณธรรมบนข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีทักษะในการดำรงชีวิตทักษะการทำงาน และทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทักษะการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล สามารถจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม และรู้จักหลีกเลี่ยงการแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่จะส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ทั้งเพื่อการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน และการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

6. ความสามารถในการทำงานเป็นทีม มีความสามารถในการเป็นทั้ง ผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักสังเกตคนรอบข้าง และเพื่อนร่วมงาน รู้จักใช้จุดดีและจุดแข็งของแต่ละคนให้เป็นประโยชน์ สามารถบริหาร ความขัดแย้งได้ มีจิตวิทยาในการทำงานร่วมกับคนอื่น

7. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการค้นคว้าหาความรู้ การเรียนการประชุมสัมมนา การเจรจาต่อรองและการทำงาน ร่วมกับชาวต่างชาติได้อย่างคล่องแคล่ว มีประสิทธิภาพสมวัยทั้งด้านการพูดการอ่าน และการเขียน

8. ความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถใช้ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อหาคำตอบของปัญหาหรือสร้างองค์ความรู้ หรือประดิษฐ์ คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้อย่างชำนาญและ สร้างสรรค์

6. จุดเน้นของหลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค

หลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2554 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2557) มีจุดเน้นดังนี้

1. เน้นการพัฒนานักเรียนรอบด้านทั้งพุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา
2. สาระการเรียนรู้ในรายวิชาพื้นฐาน เน้นการจัดให้สอดคล้องกับ ความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลและให้ครอบคลุมหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ
3. รายวิชาเพิ่มเติม เน้นการจัดให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับ คักยภาพ ความถนัด และความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียน สามารถเลือกเรียนรายวิชาเพิ่มเติม จากสถาบันอุดมศึกษา ศูนย์วิจัย และสถาน ประกอบการภายนอกโรงเรียนทั้งในและต่างประเทศได้ตามศักยภาพ ความถนัด และความสนใจ เปิดโอกาสให้สามารถเทียบโอนความรู้ได้

4. เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้มีศักยภาพระดับเดียวกันกับนักเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

5. เน้นการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามอุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียน

6. เน้นการส่งเสริมการประดิษฐ์คิดค้น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการทำโครงการ

จากการศึกษาบริบทโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัยข้างต้นสรุปได้ว่า โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัยเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคที่จัดการศึกษาให้กับผู้มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาให้คุณภาพระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติเพื่อพัฒนานักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เหล่านั้นไปสู่ ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความสามารถระดับสูงเยี่ยมเทียบเคียงนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติมีจิตวิญญาณมุ่งมั่น พัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้กับประเทศชาติและสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้สามารถดำรงอยู่และแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น สร้างสังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืนพอเพียง มีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน เพื่อพัฒนาไปสู่ ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์คิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีความสามารถระดับสูงเยี่ยมเทียบเคียงกับนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติ และมีจิตวิญญาณมุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้กับประเทศชาติและสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้สามารถดำรงอยู่และแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืนพอเพียง มีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สำหรับงานวิจัยในประเทศ ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัย ดังต่อไปนี้

ณัฐชนก ชัยศรี (2555, หน้า 93 – 95) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการบริหารงานหลักสูตรและการสอน รองลงมาได้แก่ การกำกับติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ด้านการกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน รองลงมาคือ ความสามารถของโรงเรียนในการพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นบุคคลมีเจตคติทางบวก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีความสำเร็จเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิรัตน์ พงษ์มิตร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบรรยากาศ ปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับมาก กับประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนใน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารของโรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านครูมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธพหุคูณเท่ากับ .882 สามารถรวมพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้ร้อยละ 77.80

พิกุล ไชยแสน (2557, หน้า 123 - 125) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 พบว่า การบริหารงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ด้วยวิธีการสกัดปัจจัย (principal component analysis) ทำให้สามารถจัดกลุ่มปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เป็นกลุ่มปัจจัยใหม่เป็น 7 กลุ่มปัจจัย เมื่อพิจารณาค่าผลรวมความแปรปรวนรวมจากมากไปหาน้อยสามารถจัดเรียงลำดับตัวแปรค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ในแต่ละปัจจัย ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านงบประมาณ องค์ประกอบที่ 2 ด้านนโยบายและการปฏิบัติการ องค์ประกอบที่ 3 ด้านภาวะผู้นำ องค์ประกอบที่ 4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์ประกอบที่ 5 ด้านความร่วมมือจากชุมชน องค์ประกอบที่ 6 ด้านบรรยากาศของสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 7 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.535 ถึง 0.857 และองค์ประกอบทั้งหมด สามารถอธิบายการบริหารงานของสถานศึกษาได้ร้อยละ 71.947 ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูงกับการบริหารงานของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จังหวัดมหาสารคาม คือ ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านบรรยากาศของสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .500 .193 .085 .069 และ .084 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .538 .174 .086 .084 และ .081 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .835 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสามารถในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 69.60 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ .265 และค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบเท่ากับ

.362 โดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านบรรยากาศของสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารควรพัฒนา และส่งเสริมตัวแปรเหล่านี้เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลการบริหารงานให้เพิ่มขึ้นต่อไป

รัชดาพร ชื่นนุกขุ่ม (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง ประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง องค์การแห่งการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ของปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ได้ร้อยละ 76.70 และสามารถร่วมกันทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณรงฤทธิ์ นามเหลา (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียน และประสิทธิผลโรงเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มงานและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน และขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาอำนาจพยากรณ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน พบว่า คุณลักษณะด้านบุคคล ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความเป็นผู้นำ ด้านคุณลักษณะวิชาชีพ ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์มี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับงาน และด้านทักษะความสามารถ

เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่าปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทางการบริหารจำนวน 6 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหาร นโยบายสู่การปฏิบัติ บุคลากร กระบวนการบริหาร และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สำหรับปัจจัยที่ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน จำนวน 3 ปัจจัย คือ โครงสร้างขององค์การภาวะผู้นำของผู้บริหาร สภาพแวดล้อม ชุมชน ท้องถิ่น และแนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เสนอแนะไว้ 6 ปัจจัย ประกอบด้วย นโยบายสู่การปฏิบัติ กระบวนการบริหาร บุคลากร งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหาร เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร และบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ

วิศรา สุขสุวรรณ (2560, หน้า 72 – 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ การกำกับติดตาม ความก้าวหน้าของนักเรียน การกำหนดกรอบเป้าหมายของโรงเรียน การสื่อสารเกี่ยวกับเป้าหมาย การพัฒนาและสร้างมาตรฐานด้านวิชาการ การส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ การควบคุมเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน การประสานงานด้านหลักสูตร การจัดให้มี สิ่งจูงใจให้กับครู การจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ การนิเทศและประเมินผล การสอน และการดูแลเอาใจใส่ครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิด 2) ประสิทธิผลของโรงเรียน มัธยมศึกษาขนาดเล็กจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถ ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกและ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 106 – 107) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหาร ทรัพยากรทางการศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า 1) การบริหาร ทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านบุคคล ด้านเงินและงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี และด้านอาคารสถานที่ 2) ประสิทธิผลการจัดการศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติ

ทางบวก และ 3) การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ ทรัพยากรด้านเงินและงบประมาณ ทรัพยากรด้านบุคคล และทรัพยากรด้านอาคารสถานที่ ตามลำดับ โดยรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ได้ร้อยละ 78.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบการจัดทำแผนการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ การดำเนินการทางวินัยด้วยความยุติธรรม และ บริหารทรัพยากรอาคารสถานที่ให้สามารถใช้งานได้อย่างเพียงพอ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

ประภาส จิตรรักศิลป์ (2561, หน้า 169 – 171) ที่ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านภาวะผู้นำ ตามลำดับ ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ ตามทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ตามลำดับ และปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 8 ด้าน พบว่ามีจำนวน 4 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ ได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทีมงาน (X_8) และด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) และด้านการจูงใจ (X_5) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทีมงาน (X_8) รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_1) และด้านการจูงใจ (X_5) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.435, 0.172, 0.130

และ 0.105 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผล โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ได้ร้อยละ 46.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.20006 สามารถเขียน สมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้ $Y' = 1.749 + 0.286 X_8 + 0.114 X_4 + 0.094 X_1 + 0.076 X_5$ และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูป คะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ $Z' = 0.435 Z_{X8} + 0.172 Z_{X4} + 0.130 Z_{X1} + 0.105 Z_{X5}$

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 141 – 143) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะ การบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า 1) ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการใช้เทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร และทักษะการกระตุ้นจิตใจ 2) ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มี เจตคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถ ในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 3) ทักษะการบริหารในศตวรรษ ที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล โรงเรียน ได้แก่ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการใช้เทคโนโลยีและทักษะ การทำงานเป็นทีม ตามลำดับ โดยรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน ได้ร้อยละ 66.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัย ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่ก้าวหน้า เทคโนโลยี เป็นผู้นำในการกระตุ้นให้ครูทำงานร่วมกัน รับฟังข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา ให้โอกาสครูเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน มีทักษะที่ดีในการสื่อสาร และมีวิธีการกระตุ้นจิตใจครูให้พัฒนางานไปสู่แนวทางที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รัชพงษ์ อึ้งวงศ์ (2561, หน้า 150 – 157) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะ ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความสัมพันธ์ของสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน พบว่า ตัวแปรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพโรงเรียนได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร การมีวิสัยทัศน์ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์

พงษ์พิพัฒน์ นารินรักษ์ (2563, หน้า 217 – 223) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า 1) ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน พบว่า สถานภาพตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน พบว่า สถานภาพตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ความสัมพันธ์ระหว่าง

ปัจจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 6) ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลประกอบด้วย หลักมุ่งเน้นฉันทามติหลักประสิทธิภาพ หลักความเสมอภาค หลักการกระจายอำนาจ หลักความโปร่งใส และหลักประสิทธิผล มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน ร้อยละ 81.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 19.435 และ 7) แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน 6 หลัก ได้แก่ หลักมุ่งเน้นฉันทามติ หลักประสิทธิภาพ หลักความเสมอภาค หลักการกระจายอำนาจ หลักความโปร่งใส และหลักประสิทธิผล

2. งานวิจัยต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัย ดังต่อไปนี้

Hightt (1989, p. 4) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน และศึกษาธิการจังหวัด ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ ปัจจัยภายในโรงเรียน และปัจจัยภายนอกโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การบริหารจัดการและการอำนวยความสะดวก และงบประมาณ การเน้นที่เป้าหมายของโรงเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง และการให้ความสำคัญกับโปรแกรมทางวิชาการ

Townsend (1997, p. 311) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อโรงเรียนที่มีประสิทธิผลในเมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย และใน 7 รัฐของสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เชื่อว่าสิ่งสำคัญที่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผล คือ บุคลากรมีคุณภาพ มีจุดมุ่งหมายของโรงเรียนที่ชัดเจน มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการ และผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็นผู้นำ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และมีบรรยากาศโรงเรียนที่ดีในการเรียน

Kahl (1998, pp. 4142-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการสอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งผู้บริหารจำนวน 10 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ประจำท้องถื่นทางตอนใต้ของรัฐแคลิฟอร์เนียได้สร้างขึ้นเพื่อประเมิน

การสอนของครู พบว่า ผู้บริหารกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการสอนของครูคล้าย ๆ กัน แต่มีรายละเอียดบางอย่างแตกต่างกันไปตามภูมิหลังและการเตรียมตัวของผู้บริหาร นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเกณฑ์ในการประเมินผลดังกล่าวสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน 6 ใน 11 ด้าน

Gold (2000, p. 295) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเน้นการให้ความร่วมมือระหว่างชุมชน ผู้ปกครอง และนักการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในรัฐฟิลาเดลเฟีย พบว่าการจัดการศึกษาของชุมชนเป็นเหมือนสื่อกลางระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน เพื่อเป้าหมายให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ และจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับชุมชน ทำให้ผู้ปกครองได้รับความรู้เกี่ยวกับชุมชน ดังนั้นการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับผู้บริหารทำให้เกิดทรัพยากรที่มีคุณค่าในด้านสังคมและวัฒนธรรมแก่โรงเรียน

Glickman (2001, p. 49) ได้ทำการศึกษาและสรุปลักษณะของโรงเรียนที่มีประสิทธิผลหรือโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน มี 12 ประการ คือ

- 1) ผู้บริหารมีความหลากหลายของภาวะผู้นำซึ่งรวมไปถึงภาวะผู้นำของครูด้วย
- 2) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของโรงเรียน 3) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
- 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง 5) มีการสนับสนุนเรื่องเวลาเรียน

การจัดกิจกรรมด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมจากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

- 6) เน้นการเรียนการสอน 7) มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 8) มีแผนการสอนที่ดี 9) ครูมีความร่วมมือกัน 10) มีการวิจัยเพื่อสร้างหลักสูตรของโรงเรียน 11) มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนาโรงเรียน 12) ใช้วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า จากผลการวิจัยส่วนมากพบว่าระดับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการตั้งสมมติฐานการวิจัยและประกอบการอภิปรายผลการวิจัยในลำดับต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน ข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนโดยพิจารณาจากความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก การปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนให้เกิดความพอใจในการทำงานและสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นการมองประสิทธิผลในภาพรวมทั้งระบบการประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนของ กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 5 – 7) อศิราภรณ์ วรรณรัตน์ (2556, หน้า 86) ภาควัชร จันทรกุล (2557, หน้า 33 – 35) รัตนา นาคมุสิก (2558, หน้า 9 – 10) ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559, หน้า 7) นฤมล สังข์ปาน (2561, หน้า 53) ประภาส จิตรักศิลป์ (2561, หน้า 67 – 68) ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76) Hoy and Furguson (1985, p. 131) Hanson (1996, p. 35) Hoy and Miskel (2001, pp. 305 – 307) ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิผลออกมาได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัย
ได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. ประชากร
2. ตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 891 คน
จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และครูผู้สอน จำนวน 833 คน
จากทั้งหมด 12 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงเลือกผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอน จำนวน 265 คน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนโดยใช้สัดส่วน 0.32 จากนั้นใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืนเพื่อให้ได้ครูผู้สอนตามจำนวนที่กำหนด

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และครูผู้สอน จำนวน 265 คน รวมทั้งหมด 323 คน ดังรายละเอียดที่แสดงใน ตาราง 2

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
จำนวน 12 โรงเรียน

โรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬารณราชวิทยาลัย	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม
1. เชียงราย	5	62	67	5	20	25
2. พิษณุโลก	6	68	74	6	22	28
3. ลพบุรี	4	57	61	4	18	22
4. ปทุมธานี	7	62	69	7	20	27
5. ชลบุรี	4	67	71	4	21	25
6. เพชรบุรี	3	59	62	3	19	22
7. นครศรีธรรมราช	6	90	96	6	29	35
8. ตรัง	5	61	66	5	19	24

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬารณราชวิทยาลัย	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม
9. สตุล	4	83	87	4	26	30
10. เลย	4	75	79	4	23	27
11. มุกดาหาร	5	74	79	5	24	29
12. บุรีรัมย์	5	75	80	5	24	29
รวม	58	833	891	58	265	323

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires)

จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.2 ครูผู้สอน

2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.1 น้อยกว่า 5 ปี

2.2 5 – 10 ปี

2.3 มากกว่า 10 ปี

3. สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค

3.1 ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน (เชียงใหม่, พิษณุโลก,

ลพบุรี)

3.2 ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก (ปทุมธานี, ชลบุรี, เพชรบุรี)

3.3 ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, ตรัง, สตูล)

3.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (บุรีรัมย์, Mukdahan, เลย)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน

วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) มีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย โดยใช้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจาก
การศึกษาตามข้อ 1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานเกี่ยวกับประสิทธิผล
ของโรงเรียน แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ
ตามวิธีของเรนซัสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

4.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมายของการวิจัย

4.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.5 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา
(Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording)
และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความ
สมบูรณ์

4.5.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือดังนี้

4.5.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

4.5.1.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 กลุ่ม คือ

4.5.1.2.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาการบริหารการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

4.5.1.2.2 ศิษยานุศิษย์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำนวน 1 คน

4.5.1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน

4.5.1.2.3 ครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน

4.5.2 ผู้เชี่ยวชาญที่พิจารณาตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

4.5.2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.5.2.3 นางกอบจิตต์ อุ่นชัย ศิษยานุศิษย์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

4.5.2.4 นายศักดิ์ รุ่งแสง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

4.5.2.5 นางอัญชลี คนหมั่น ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

ซึ่งข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 สามารถใช้ได้ทุกข้อ

4.6 ทำหนังสือขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ต่อสถาบันวิจัยและพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และได้รับการอนุมัติวันที่ 4 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 โดยมีเลขที่หนังสือ 094 / 2564 ออกโดยคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ลงนามโดย นางสาวสุธาสินี คุปตะบุตร ประธานกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try – out)

กับครูผู้สอนในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

4.7.1 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย มุกดาหาร

จำนวน 16 ฉบับ

4.7.2 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย พิชณุโลก

จำนวน 17 ฉบับ

4.7.3 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตรัง

จำนวน 17 ฉบับ

4.8 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α – Coerelation) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำค่าถามที่ใช้ได้ มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α – Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน เท่ากับ 0.97 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน รายข้ออยู่ระหว่าง 0.39 – 0.84

4.9 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อีกครั้ง

4.10 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บ

รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ Google form โดยเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์

6. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

6.1 คำนวณไฟล์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลผ่าน Google form

6.2 ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับมา

6.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 6.2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

7.2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

7.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

7.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

7.3.2 สมมติฐานข้อ 2 ใช้การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples

7.3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 และ 4 ใช้การทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé – Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

ตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์

จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล ถ้าผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านใดมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม จะนำประสิทธิผลของโรงเรียนด้านนั้น ๆ มาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน แล้วสรุปเป็นแนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

1.1 เกณฑ์กำหนดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญในการหาแนวทางพัฒนา ดังนี้

1.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

1.1.2 กำหนดผู้เชี่ยวชาญเป็น 4 กลุ่ม คือ

1.1.2.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาการบริหารการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

1.1.2.2 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

จำนวน 1 คน

1.1.2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหาร

สถานศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

จำนวน 4 คน

1.1.2.4 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี

และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกตามเกณฑ์ ประกอบด้วย

1.2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ กรรมการบริหาร

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพโหล กรรมการบริหารหลักสูตร

ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2.3 นายประทีปแสง พลรักษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

1.2.4 นายศักดิ์ รุ่งแสง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน

วิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

มุกดาหาร

1.2.5 นายวิษณุกร จันทรา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน

ดงหลวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร

1.2.6 นายประกาศ อ่อนตาม รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

มุกดาหาร

1.2.7 นายธีรศักดิ์ คนตรง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษามุกดาหาร

1.2.8 นายชัชวณ คัตรุฟาย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
มุกดาหาร

1.2.9 นางสาวอภาศิริ ชุ่มชื่น ชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตรัง สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง

1.2.10 นางสาวณญาดา คุณประสิทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เลย สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการหาตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของ
โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เป็นแบบสัมภาษณ์ จากนั้นผู้วิจัยจะร่างวิธีการหรือแนวทางการยกระดับ
ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ดังกล่าวนำร่างเป็นแบบ
สัมภาษณ์ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้อง
เหมาะสมแล้วนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้เทคนิค
การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยนำเสนอ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนด
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test
df	แทน ระดับขั้นความเป็นอิสระ
SS	แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค โดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้การทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé – Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้การทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé – Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

ตอนที่ 3 แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร
สถานศึกษา และครูผู้สอน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสถานที่ตั้งของโรงเรียน
ที่แบ่งเป็นภูมิภาค

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	N	ร้อยละ
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	58	17.96
2. ครูผู้สอน	265	82.04
รวม	323	100.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1. น้อยกว่า 5 ปี	36	11.15
2. 5 - 10 ปี	91	28.17
3. มากกว่า 10 ปี	196	60.68
รวม	323	100.00
สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค		
1. ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน (เชียงราย, พิจิตร, พิษณุโลก, ลพบุรี)	75	23.22
2. ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก (ปทุมธานี, ชลบุรี, เพชรบุรี)	74	22.91

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	N	ร้อยละ
สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค		
3. ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, ตรัง, สตูล)	89	27.55
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (บุรีรัมย์, มุกดาหาร, เลย)	85	26.32
รวม	323	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 323 คน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งพบว่า เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.96 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 82.04

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 60.68 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 5 – 10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.17 และน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.15

เมื่อจำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, ตรัง, สตูล) จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.55 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (บุรีรัมย์, มุกดาหาร, เลย) จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน (เชียงใหม่, พิษณุโลก, ลพบุรี) จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.22 และ ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก (ปทุมธานี, ชลบุรี, เพชรบุรี) จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 22.91

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.1 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม ดังตาราง 4

ตาราง 4 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม

ประสิทธิผลของโรงเรียน	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	4.49	0.42	มาก
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	4.32	0.53	มาก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	4.49	0.47	มาก
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	4.20	0.69	มาก
รวม	4.38	0.47	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ($\bar{X} = 4.49$) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X} = 4.49$) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ($\bar{X} = 4.32$) และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

1.2 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
ราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รายด้าน ดังตาราง 5 – 8

ตาราง 5 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงขึ้น

ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีการพัฒนา ในระดับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	4.50	0.59	มาก
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะและ เจตคติ ผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียน จัดขึ้น	4.49	0.55	มาก
3. นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี พร้อมที่ จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นสอดคล้องกับอุดมการณ์ และเป้าหมายของโรงเรียน	4.34	0.62	มาก
4. ผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนา และมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น	4.57	0.50	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียน ได้เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น	4.60	0.54	มากที่สุด
6. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เหมาะสม ตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น	4.41	0.58	มาก
7. นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณ เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้นระดับชั้น	4.47	0.59	มาก
8. นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แก้ปัญหา และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	4.35	0.65	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
9. นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ	4.67	0.47	มากที่สุด
10. นักเรียนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขัน ทางวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ	4.50	0.56	มาก
รวม	4.49	0.42	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูงขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับ
มากที่สุด จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก
ไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้
การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.67$) นักเรียนมีความสามารถในการ
อ่านและเขียนได้เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น ($\bar{X} = 4.60$) และผลการทดสอบ
ระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.57$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติ
ทางบวก

ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติ ทางบวก	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและกระบวนการ จัดการเรียนการสอนในแนวทางที่สอดคล้องกับ อุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียน	4.22	0.56	มาก
2. นักเรียนมีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษากำหนด	4.19	0.62	มาก
3. นักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคมหรือ หน่วยงานอื่น	4.51	0.58	มากที่สุด
4. นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทักษะ ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.40	0.65	มาก
5. นักเรียนเป็นผู้มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นและ ยอมรับนับถือผู้อื่น	4.33	0.68	มาก
6. นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยต่อตนเอง และผู้อื่น	4.23	0.76	มาก
7. นักเรียนมีจิตสาธารณะและปฏิบัติตนได้เหมาะสม กับวัยโอกาสและสถานการณ์	4.24	0.71	มาก
8. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.41	0.68	มาก
9. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในความมีระเบียบวินัย ของลูก	4.32	0.66	มาก
10. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรม และความประพฤติของลูก	4.34	0.63	มาก
รวม	4.32	0.53	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคมหรือหน่วยงานอื่น ($\bar{X} = 4.51$) โรงเรียน มีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.41$) และนักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทักษะที่ดีที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนา โรงเรียน

ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีการพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายในงานทั้ง 4 ฝ่ายได้แก่ งานวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป	4.32	0.64	มาก
2. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานอื่นในการพัฒนาโรงเรียนเป็นอย่างดี	4.38	0.60	มาก
3. โรงเรียนสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอน	4.62	0.60	มากที่สุด
4. โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และครูสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียน การสอนและการประเมินผลได้สอดคล้องกับ หลักสูตรฯ	4.58	0.61	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
5. โรงเรียนมีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน	4.36	0.76	มาก
6. โรงเรียนนำผลจากการทดสอบนักเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	4.44	0.78	มาก
7. ครูปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสังคม	4.48	0.66	มาก
8. ครูใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษา มาใช้ปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	4.50	0.55	มาก
9. ครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการทำงาน	4.65	0.48	มากที่สุด
10. ครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	4.59	0.49	มากที่สุด
รวม	4.49	0.47	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการทำงาน ($\bar{X} = 4.65$) โรงเรียนสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี

สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.62$) และครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.58$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปล ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.18	.81	มาก
2. ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.16	.91	มาก
3. ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาและแก้ไขเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้าในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.26	.76	มาก
4. ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการปกครองนักเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.21	.78	มาก
5. ผู้บริหารและครูสามารถประสานความขัดแย้งและแก้ปัญหความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.22	.75	มาก
6. ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการบริหารทั่วไปภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.27	.76	มาก
7. ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.28	.73	มาก
8. ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านวิชาการภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	4.16	.87	มาก
9. การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน	4.15	.79	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	ค่าสถิติ (N = 323)		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
10. ผู้บริหาร ครู และนักเรียน รับรู้ปัญหาและแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของโรงเรียนร่วมกัน	4.14	.88	มาก
รวม	4.20	0.69	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.28$) ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการบริหารทั่วไปภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.27$) และผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาละเอียดเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้าในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.26$) ตามลำดับ

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ประสิทธิผลของโรงเรียน	ผู้บริหาร สถานศึกษา		ครูผู้สอน		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	4.60	0.48	4.47	0.40	2.05*	.04
2. ความสามารถในการพัฒนา นักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	4.55	0.54	4.27	0.52	3.68**	.00
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน	4.74	0.29	4.44	0.48	6.31**	.00
4. ความสามารถในการแก้ปัญหา ภายในโรงเรียน	4.67	0.43	4.10	0.70	5.98**	.00
รวม	4.64	0.42	4.32	0.46	4.89**	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (α .05; $t_{321} = 1.96$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (α .01; $t_{321} = 2.58$)

จากตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอนทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการ

ปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้การทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé – Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังตาราง 10 – 11

ตาราง 10 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ประสิทธิผลของโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	1.24	2	0.62	3.56*	.03
	ภายในกลุ่ม	55.63	320	0.17		
	รวม	56.87	322			
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	2.92	2	1.46	5.33**	.00
	ภายในกลุ่ม	87.54	320	0.27		
	รวม	90.46	322			
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.03	2	1.01	4.69**	.00
	ภายในกลุ่ม	69.04	320	0.22		
	รวม	71.07	322			
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	7.68	2	3.84	8.38**	.00
	ภายในกลุ่ม	146.72	320	0.46		
	รวม	154.40	322			
ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.93	2	1.47	6.85**	.00
	ภายในกลุ่ม	68.48	320	0.21		
	รวม	71.41	322			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{.05 (2,320)} = 3.02$)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{.01 (2,320)} = 4.66$)

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé – Method) ดังตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นรายคู่

ประสิทธิผลของโรงเรียน	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน			
			น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น		$\bar{X}$	4.50	4.58	4.44
	น้อยกว่า 5 ปี	4.50	–	0.08	0.06
	5 – 10 ปี	4.58	–	–	0.14*
	มากกว่า 10 ปี	4.44	–	–	–
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก		$\bar{X}$	4.49	4.41	4.24
	น้อยกว่า 5 ปี	4.49	–	0.08	0.25*
	5 – 10 ปี	4.41	–	–	0.17*
	มากกว่า 10 ปี	4.24	–	–	–
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน		$\bar{X}$	4.55	4.60	4.43
	น้อยกว่า 5 ปี	4.55	–	0.05	0.12
	5 – 10 ปี	4.60	–	–	0.17*
	มากกว่า 10 ปี	4.43	–	–	–

ตาราง 11 (ต่อ)

ประสิทธิผลของ โรงเรียน	ประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน			
			น้อยกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
4. ความสามารถในการ แก้ปัญหาภายใน โรงเรียน		$\bar{X}$	4.41	4.39	4.08
	น้อยกว่า 5 ปี	4.41	–	0.02	0.33**
	5 – 10 ปี	4.39	–	–	0.31**
	มากกว่า 10 ปี	4.08	–	–	–
ประสิทธิผลของ โรงเรียนโดยรวม			4.49	4.50	4.30
	น้อยกว่า 5 ปี	4.49	–	0.01	0.19
	5 – 10 ปี	4.50	–	–	0.20**
	มากกว่า 10 ปี	4.30	–	–	–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่

5 – 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้การทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé – Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค ดังตาราง 12 – 13

ตาราง 12 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค

ประสิทธิผลของโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	18.69	3	6.23	52.05**	.00
	ภายในกลุ่ม	38.18	319	0.12		
	รวม	56.87	322			

ตาราง 12 (ต่อ)

ประสิทธิผลของโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	16.78	3	5.59	24.21**	.00
	ภายในกลุ่ม	73.68	319	0.23		
	รวม	90.46	322			
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	18.36	3	6.12	37.04**	.00
	ภายในกลุ่ม	52.71	319	0.17		
	รวม	71.07	322			
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	39.67	3	13.22	36.76**	.00
	ภายในกลุ่ม	114.73	319	0.36		
	รวม	154.40	322			
ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	21.88	3	7.29	46.96**	.00
	ภายในกลุ่ม	49.53	319	0.16		
	รวม	71.41	322			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{.01(2,320)} = 4.66$)

จากตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé - Method) ดังตาราง 13

ตาราง 13 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของ
 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็น
 ภูมิภาคเป็นรายคู่

ประสิทธิผลของ โรงเรียน	สถานที่ตั้ง ของโรงเรียน	สถานที่ตั้งของโรงเรียน				
			ภาคเหนือ และภาค กลาง ตอนบน	ภาคกลาง ตอนล่าง และภาค ตะวันออก	ภาคใต้	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ
1. ความสามารถ ในการผลิต นักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงขึ้น		$\bar{X}$	4.08	4.54	4.54	4.75
	ภาคเหนือและ ภาคกลาง ตอนบน	4.08	–	0.46**	0.46**	0.67**
	ภาคกลาง ตอนล่าง และภาค ตะวันออก	4.54		–	0.00	0.21**
	ภาคใต้	4.54			–	0.21**
	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	4.75				–

ตาราง 13 (ต่อ)

ประสิทธิผลของโรงเรียน	สถานที่ตั้งของโรงเรียน	สถานที่ตั้งของโรงเรียน				
			ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน	ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ความสามารถในการพัฒนา นักเรียนให้มีเจตคติทางบวก		$\bar{X}$	3.92	4.34	4.48	4.49
	ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน	3.92	-	0.42**	0.56**	0.57**
	ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.34	-	-	0.14	0.15
	ภาคใต้	4.48	-	-	-	0.01
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.49	-	-	-	-
3. ความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน		$\bar{X}$	4.11	4.41	4.66	4.72
	ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน	4.11	-	0.30**	0.55**	0.61**
	ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.41	-	-	0.25**	0.31**
	ภาคใต้	4.66	-	-	-	0.06
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.72	-	-	-	-

ตาราง 13 (ต่อ)

ประสิทธิผลของ โรงเรียน	สถานที่ตั้ง ของโรงเรียน	สถานที่ตั้งของโรงเรียน				
			ภาคเหนือ และภาค กลาง ตอนบน	ภาคกลาง ตอนล่าง และภาค ตะวันออก	ภาคใต้	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ
4. ความสามารถในการ แก้ปัญหา ภายในโรงเรียน		$\bar{X}$	3.60	4.20	4.49	4.44
	ภาคเหนือและ ภาคกลาง ตอนบน	3.60	–	0.60**	0.89**	0.84**
	ภาคกลาง ตอนล่างและ ภาคตะวันออก	4.20		–	0.29*	0.24
	ภาคใต้	4.49			–	0.05
	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	4.44				–
ประสิทธิผลของ โรงเรียนโดยรวม		$\bar{X}$	3.93	4.37	4.54	4.60
	ภาคเหนือและ ภาคกลาง ตอนบน	3.93	–	0.44**	0.61**	0.67**
	ภาคกลาง ตอนล่างและ ภาคตะวันออก	4.37		–	0.17	0.23**
	ภาคใต้	4.54			–	0.06
	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	4.60				–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์

จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก และมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก พบว่า ผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน พบว่า ผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่อยู่ในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน พบว่า ผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่อยู่ในภาคใต้ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

**ตอนที่ 3 แนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ผลการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 ด้าน พบว่ามี 2 ด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียน

วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

ประสิทธิผลของโรงเรียน	การเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยโดยรวม	สรุปผล
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	สูงกว่า	×
2. ความสามารถในการพัฒนา นักเรียนให้มีเจตคติทางบวก	ต่ำกว่า	✓
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยน และพัฒนาโรงเรียน	สูงกว่า	×
4. ความสามารถในการแก้ปัญหา ภายในโรงเรียน	ต่ำกว่า	✓

✓ หมายถึง หาแนวทางพัฒนา

× หมายถึง ไม่หาแนวทางพัฒนา

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม จึงนำทั้ง 2 ด้านนี้มาหาแนวทางพัฒนา โดยผู้วิจัยจัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อไปหาแนวทางในการพัฒนาโดยการ

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็น
แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์

จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

ตั้งคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

“...กำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียน
ในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง จัดให้มีคณะกรรมการดำเนินงานและติดตามดูแล
โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง
คณะกรรมการใช้กระบวนการ PLC เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ
ผู้ตามที่ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงกิจกรรมที่ตนเองภาคภูมิใจ...”

(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์ 23 มกราคม 2565)

“...ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องร่วมมือกัน
วางแผน จัดกิจกรรม งาน โครงการในการส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติทางบวก และต้องม
ีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาในการ
ดำเนินงานต่อไป...”

(ธวัชชัย ไพโหล, สัมภาษณ์ 23 มกราคม 2565)

“...ควรมีการกำหนดนโยบายในการพัฒนานักเรียนที่ชัดเจน และเปิด
โอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองทั้งความรู้ความสามารถ ทักษะ และด้านอื่น ๆ
อย่างเหมาะสม...”

(ประทีปแสง พลรักษา, สัมภาษณ์ 24 มกราคม 2565)

“...สร้างความตระหนักถึงอุดมการณ์เป้าหมายของโรงเรียนให้
บุคลากรทุกคนทราบและตระหนักร่วมกัน เพื่อจะได้ส่งต่อไปยังนักเรียน และขับเคลื่อนงาน
ขององค์กรไปในทิศทางเดียวกัน สร้างความตระหนักถึงอุดมการณ์ เป้าหมายของโรงเรียน
ให้ผู้ปกครองและนักเรียนทุกคนได้ตระหนักร่วมกันและปฏิบัติให้สอดคล้องกับอุดมการณ์
และเป้าหมายที่กำหนด สื่อสารไปยังสาธารณชนให้รับทราบในวงกว้างถึงอุดมการณ์

และเป้าหมายของโรงเรียนเพื่อทุกภาคส่วนในสังคมจะได้เข้าใจและเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ...”

(ศักดิ์ รุ่งแสง, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2565)

“...การพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวกจะต้องพัฒนาโดยการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยต้องพัฒนาทั้งด้านความคิด คือการรับรู้ วิเคราะห์ สามารถบอกได้ว่าอะไรถูกอะไรผิด ด้านความรู้สึกคือการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และด้านพฤติกรรม คือ การกระทำของนักเรียน จำเป็นต้องกำหนดกรอบหรือระเบียบแนวปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกหรือกระทำในสิ่งที่เหมาะสม...”

(นาวา มาตราช, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2565)

“...ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างเหมาะสม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนแสดงออกทั้งด้านความคิด ทักษะ และความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ...”

(ประกาศ อ่อนตาม, สัมภาษณ์ 28 มกราคม 2565)

“...ครูควรเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดี ให้ผู้เรียนเห็นภาพลักษณะเชิงบวกขององค์กรโดยใช้วิธีการสร้างความตระหนักและความเข้าใจในความเป็นนักเรียนโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย...”

(ธีรศักดิ์ คนตรง, สัมภาษณ์ 26 มกราคม 2565)

“...ควรมีการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างความตระหนักและค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพหรือเส้นทางความก้าวหน้าทางอาชีพด้านวิทยาศาสตร์แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพัฒนาการศึกษาทั้งระบบให้มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน...”

(ชัชวรินทร์ ศัตร์พ่าย, สัมภาษณ์ 26 มกราคม 2565)

“...เนื่องด้วยโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยทุกแห่งเป็นโรงเรียนประจำที่นักเรียนต้องอยู่หอพักนอน คณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียนและหอพัก ครูผู้ปกครองหอพัก ครูเวร มีหน้าที่ดูแล และสอดแทรกให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกโดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ กิจกรรมสายรหัส เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่

รุ่นน้อง รุ่นพี่รู้จักให้และดูแลรุ่นน้องในสายรหัสตนเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้ ความเป็นอยู่ในหอพัก รู้จักแบ่งปัน กิจกรรมวันชาวหอ เป็นการเสริมสร้างความสามัคคี ภายในหอพัก มีการแข่งกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัย การออกกำลังกาย ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ กิจกรรมค่ายวิชาการ เป็นการพานักเรียนศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่รอบตัว สามารถแก้ปัญหาในชีวิตได้ การทำงานเป็นทีม กิจกรรมฟังบรรยายด้านอารมณ์ สังคม เป็นการเชิญวิทยากร เช่น นักจิตวิทยาฝึกให้นักเรียนคิดเชิงบวก ยึดกฎใจเขาใจเราในการอยู่ร่วมกันในหอพัก สังคม เป็นต้น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน สังคม เป็นการฝึกให้นักเรียนมีจิตสำนึกเชิงบวก อนุรักษ์ธรรมชาติ รู้จักแบ่งปัน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ มากมายที่สนับสนุนนักเรียนให้มีเจตคติทางบวก...”

(อากาศรี ชุ่มชื่น, สัมภาษณ์ 18 มกราคม 2565)

“...มีกระบวนการปรับระบบคิดของผู้เรียนให้มีทัศนคติเชิงบวกต่อสถานศึกษาของตนเอง โดยการเชิญวิทยากรที่มีอาชีพในเรื่องการสร้างทัศนคติเชิงบวก ร่วมกัน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่ต้องทำ...”

(ณญาดา คุณประสิทธิ์, สัมภาษณ์ 18 มกราคม 2565)

จากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 คน สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ดังตาราง 15

ตาราง 15 ตารางแสดงการวิเคราะห์แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ แนวทางพัฒนา	นั้ดระรรช ๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒	๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒
1. ควรมีการกำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิต ของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีการ กำกับ ติดตาม และประเมินผลเพื่อนำไปพัฒนาต่อไป	✓	✓	✓								3	30
2. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และมีโอกาสแสดงความสามารถที่ตนเอง ภาคภูมิใจ	✓		✓							✓	3	30
3. ควรสร้างความตระหนักถึงอุดมการณ์เป้าหมายของ โรงเรียนให้บุคลากร ผู้ปกครอง และนักเรียนทราบ และตระหนักร่วมกัน เพื่อจะได้ส่งต่อไปยังนักเรียน				✓						✓	2	20

ตาราง 15 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ	เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์	ขวัญใจ ไชยธรรม	กอบเกียรติ คุ้มชัย	ชาติรี ประสงค์ชนม	วิมลรัตน์ วัฒนสุข	สมณอดิเดช คุ้มชัย	นันทพงศ์ คุ้มชัย	ระพีพร คุ้มชัย	นันทพงศ์ คุ้มชัย	ธีรยุทธ คุ้มชัย	รวม	เฉลี่ย
แนวทางพัฒนา												
4. ควรจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสม และต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรม ที่พึงประสงค์					✓	✓			✓	✓	4	40
5. ครูควรเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดี ให้ผู้เรียนเห็น ภาพลักษณ์เชิงบวกขององค์กรโดยใช้วิธีการสร้างความ ตระหนักและความเข้าใจในความเป็นนักเรียนของโรงเรียน							✓				1	10
6. ควรมีการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรในด้าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								✓			1	10

จากตาราง 15 พบว่า แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก เรียงตามลำดับความถี่ จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ

1. ควรจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์
2. ควรมีการกำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลเพื่อนำไปพัฒนาต่อไป
3. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และมีโอกาสแสดงความสามารถที่ตนเองภาคภูมิใจ

2. แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ดังคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

“...มีคณะทำงานแต่ละฝ่าย และทุกฝ่ายทำงานประสานกันใช้แนวทาง PLC การทำงานของแต่ละฝ่ายยึดหลักการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วม ฝ่ายบริหารมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย...”

(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์ 23 มกราคม 2565)

“...ผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร ควรร่วมประชุม ปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ...”

(ธวัชชัย โพไพล, สัมภาษณ์ 23 มกราคม 2565)

“...ผู้บริหารและครูควรมีการวางแผนร่วมกันในการแก้ปัญหา รวมถึงหาสาเหตุของปัญหาและนำมาวางแผนในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและตรงจุด...”

(ประทีปแสง พลรักษา, สัมภาษณ์ 24 มกราคม 2565)

“...มีการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาสู่โรงเรียนให้ได้บุคลากรที่มีความเข้าใจและพร้อมที่จะปรับแนวคิดให้เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ภารกิจของ

โรงเรียน ผู้บริหารต้องมีศักยภาพในการมองปัญหาเชิงระบบขององค์กรให้ชัดเจนและมีความสามารถในการนำองค์กรเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ผู้บริหารมีความสามารถในการสื่อสารภายในองค์กรเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น และสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ภายในได้อย่างเหมาะสมเป็นเหตุเป็นผล ผู้บริหารต้องบริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาล...”

(ศักดิ์ รุ่งแสง, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2565)

“...ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนคือเป็นภารกิจจำเป็นสำหรับผู้บริหาร ซึ่งต้องมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างสมดุล โดยใช้หลักบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น โดยจะต้องมีความเป็นประชาธิปไตย ศึกษาสาเหตุของปัญหา รวบรวมข้อมูลอย่างรอบด้าน รับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย ใช้การพูดคุยปรึกษาหารือหาข้อสรุปร่วมกัน จึงตัดสินใจดำเนินการแก้ปัญหานั้น ๆ รวมทั้งการสร้าง ความเข้าใจ การสื่อสาร การรับรู้ปัญหาร่วมกัน จะส่งผลให้ทุกปัญหาสามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(นาวา มาตราช, สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2565)

“...ควรมีการปรึกษาหารือเพื่อร่วมกันแก้ปัญหา โดยรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย ร่วมปรึกษาหารือกัน สร้างความเข้าใจ ใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และร่วมรับรู้ปัญหาร่วมกัน เพื่อจะได้แก้ปัญหาร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ประกาศ อ่อนตาม, สัมภาษณ์ 28 มกราคม 2565)

“...สร้างความตระหนักและความเข้าใจเน้นการมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปรับปรุง และร่วมภาคภูมิใจ เน้นความเป็นประชาธิปไตยในองค์กรเป็นสำคัญด้วยวิธีการต่าง ๆ...”

(ธีรศักดิ์ คนตรง, สัมภาษณ์ 26 มกราคม 2565)

“...บุคลากรต้องตระหนักในเป้าหมายและอุดมการณ์ของโรงเรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกมิติ การคัดเลือกบุคลากรในการเข้ารับบรรจุ และแต่งตั้งควรมีลักษณะเฉพาะ...”

(ชัชวณ ศัตรूपาย, สัมภาษณ์ 26 มกราคม 2565)

“...การแก้ไขปัญหาด้วยข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูล หลักฐานเชิงประจักษ์ของปัญหา ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหา นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ รายงานผลการดำเนินการ การจัดสรรทรัพยากรด้วยหลักความเสมอภาค และมีนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ...”

(อาภาศิริ ชุ่มชื่น, สัมภาษณ์ 18 มกราคม 2565)

“...ควรมีการวิเคราะห์ว่าองค์กรมีจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคของเราคืออะไร จากนั้นจึงร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหาให้ตรงจุดด้วยโครงการ นวัตกรรม ที่หลากหลายเพื่อให้เข้ากับบริบทและสภาพปัญหามากที่สุด โดยมีผู้บริหารของโรงเรียนคอยให้คำแนะนำและคำปรึกษา...”

(ณญาดา คุณประสิทธิ์, สัมภาษณ์ 18 มกราคม 2565)

จากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 คน สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ดังตาราง 16

ตาราง 16 ตารางแสดงการวิเคราะห์แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ	นายสมชาย ตรีพิณพิทา	นายไพโรจน์ ใจชัย	นายอรรถเดช ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย
แนวทางพัฒนา	นายสมชาย ตรีพิณพิทา	นายไพโรจน์ ใจชัย	นายอรรถเดช ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย	นายประจักษ์ ใจชัย
1. ควรมีการจัดตั้งคณะทำงานแต่ละฝ่าย และทุกฝ่ายทำงาน ประสานกันโดยใช้แนวทาง PLC	✓								✓		2	20
2. ผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผน ปรัชญาหรือ กันเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็น กัลยาณมิตร	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	8	80
3. ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความ คิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายใน โรงเรียน	✓			✓	✓	✓				✓	5	50

ตาราง 16 (ต่อ)

รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ	เพลินพิศ ธรรมรัตน์	ธวัชชัย ไพบูลย์	กอบจิตต์ ชัยกอบ	ชาติรี ประจักษ์จันต์	วิมลรัตน์ ประจักษ์	ธนากร ธรรมรัตน์	นันทพร ธรรมรัตน์	รพีพร ธรรมรัตน์	นันทพร ธรรมรัตน์	นันทพร ธรรมรัตน์	นันทพร ธรรมรัตน์	รวม	เฉลี่ย
แนวทางพัฒนา													
4. ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาสู่โรงเรียนให้ได้ บุคลากรที่มีความเข้าใจและพร้อมที่จะปรับแนวคิด ให้เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่				✓				✓				2	20
5. ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากร มีทักษะในการสื่อสาร การรับรู้ปัญหาร่วมกัน และแก้ปัญหา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ				✓	✓	✓						3	30
6. ผู้บริหารสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ภายในได้อย่าง เหมาะสม และบริหารองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาล				✓	✓							2	20

จากตาราง 16 พบว่า แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ

1. ผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผน ปรีกษาหารือกันเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร
2. ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน
3. ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากร มีทักษะในการสื่อสาร การรับรู้ปัญหาร่วมกัน และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการวิเคราะห์และสรุปผลข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
 - 1.1 ควรจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์
 - 1.2 ควรมีการกำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาต่อไป
 - 1.3 ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และมีโอกาสแสดงความสามารถที่ตนเองภาคภูมิใจ
2. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน
 - 2.1 ผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผน ปรีกษาหารือกันเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร
 - 2.2 ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน
 - 2.3 ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากร มีทักษะในการสื่อสาร การรับรู้ปัญหาร่วมกัน และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค ที่ต่างกัน

5. เพื่อหาแนวทางการยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน แตกต่างกัน

3. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน

4. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาคที่ต่างกัน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 891 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และครูผู้สอน จำนวน 833 คน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงเลือกผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 58 คน และผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอน จำนวน 265 คน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในแต่ละโรงเรียนโดยใช้สัดส่วน 0.32 จากนั้นใช้การสุ่มแบบง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืนเพื่อให้ได้ครูผู้สอนตามจำนวนที่กำหนด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม

(Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซีสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 ทุกข้อ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนในโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย จำนวน 50 ชุด ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น

ของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน เท่ากับ 0.97 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน รายข้ออยู่ระหว่าง 0.39 – 0.84

3.2 แบบสัมภาษณ์แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ
ดังนี้

4.1 คำนวณโหลดไฟล์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลผ่าน Google form

4.2 ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับมา

4.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 4.2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูล
ตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 คาร์ยยะ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 การตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม
เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยประเมินความสอดคล้อง
ของนิยามศัพท์เฉพาะและข้อความของตัวแปรแต่ละตัวแปร โดยใช้การหาค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

5.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน
(Pearson)

5.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐานข้อ 2 ใช้การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples

5.3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 และ 4 ใช้การทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé – Method) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามลำดับ

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอนทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน

3. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค พบว่า ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้

5. แนวทางการยกระดับการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ต้องได้รับการ พัฒนา สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มีจำนวน 2 ด้าน ดังนี้

5.1 ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

5.1.1 ควรจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

5.1.2 ควรมีการกำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของ นักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีการกำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาต่อไป

5.1.3 ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และมีโอกาสแสดงความสามารถที่ตนเองภาคภูมิใจ

5.2 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

5.2.1 ผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผน ปรึกษาหารือกัน เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร

5.2.2 ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความคิดเห็น ของทุกฝ่าย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

5.2.3 ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากร มีทักษะในการสื่อสาร การรับรู้ปัญหาร่วมกัน และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยอภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนได้เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการทำงาน โรงเรียนสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน และครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ นามเหลา (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิภาพโรงเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของ วริศรา สุขสุวรรณ (2560, หน้า 72 – 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่าประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และผลการวิจัยของ ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 141 – 143) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.1 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนได้เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น และผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วริศรา สุขสุวรรณ (2560, หน้า 72 – 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

1.2 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

และครูผู้สอน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคมหรือหน่วยงานอื่น โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และนักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทักษะที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วริศรา สุขสุวรรณ (2560, หน้า 72 – 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

1.3 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการทำงาน โรงเรียนสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน และครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วริศรา สุขสุวรรณ (2560, หน้า 72 – 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

1.4 ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการบริหารทั่วไปภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี และผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาและแก้ไขเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้าในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วริศรา สุขสุวรรณ (2560, หน้า 72 – 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอนทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งการในการปฏิบัติงานต่าง ๆ แก่ครูผู้สอน จึงอาจทำให้ผู้บริหารนั้นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียนมากกว่าและทำให้มีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัชพงษ์ อัยวงศ์ (2561, หน้า 150 – 157) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรง

ตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ พงษ์พิพัฒน์ นารินทร์ (2563, หน้า 217 – 223) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการ สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพตำแหน่ง พบว่า สถานภาพตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี เป็นผู้ที่มีการปฏิบัติงานมาไม่มากและไม่ค่อยจนเกินไป จึงอาจ ทำให้มองเห็นสภาพความเป็นจริงรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้ชัดเจนใน เรื่องของประสิทธิภาพของโรงเรียนจึงทำให้มีความคิดเห็นมากกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ณรงฤทธิ์ นามเหลา (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้ากลุ่มงานและครูผู้สอน จำแนกตามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ที่ต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ วัชพงษ์ อู่ยวงศ์ (2561, หน้า 150 – 157) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะ ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค พบว่า ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในภาคกลางตอนล่าง และภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากข้อมูลผลการวิจัยข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้กลับไปหาข้อมูลเพิ่มเติมรวมทั้งสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในภาคเหนือและภาคกลางตอนบนอีกครั้ง จำนวน 10 คน ซึ่งได้ข้อมูลว่าครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูที่บรรจุใหม่และเป็นผู้บริหารหรือครูผู้สอนที่เพิ่งย้ายมา อาจจะทำให้มีมุมมองเกี่ยวกับโรงเรียนยังไม่ครอบคลุมมากนัก ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก นั้น จากการสัมภาษณ์ได้ข้อมูลว่า นักเรียนในเขตบริการที่เป็นนักเรียนกลุ่มเก่งไม่เลือกที่จะมาเรียนที่โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยในภูมิภาคนี้ เนื่องจากภูมิภาคนี้มีโรงเรียนชื่อดังหลายแห่ง อีกทั้งนักเรียนไม่อยากอยู่ในระบบโรงเรียนประจำ มีการสละสิทธิ์หลังจากที่สอบได้เป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องเรียกลำดับสำรองจนกว่าจะครบจำนวน จึงไม่ได้นักเรียนกลุ่มเก่งอันดับต้น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มโรงเรียน ส่งผลให้การพัฒนาด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ทำได้ยากในมุมมองของผู้บริหารและครูผู้สอน นั่นเอง ส่วนด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนนั้น จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอน ได้ข้อมูลว่าโรงเรียนสามารถทำได้ดีพอสมควร และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอน ได้ข้อมูลว่าที่ผ่านมามีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย แม้จะสามารถแก้ปัญหาได้ แต่ในบางครั้งยังมองว่าการแก้ปัญหาน่าจะทำได้ดีมากกว่านี้ อีกทั้งบางปัญหายังใช้เวลาเนิ่นนานเกินไปกว่าจะได้รับการแก้ไข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามลำดับ ในการบริหารงานในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิผล ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ครูควรมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการทำงาน และโรงเรียนควรสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าควรมีการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ดังนั้นควรนำแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนในด้านเหล่านี้ได้แก่ ควรจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมและต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ควรมีการกำหนดนโยบาย โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลเพื่อนำไปพัฒนาต่อไป ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และมีโอกาสแสดงความสามารถที่ตนเองภาคภูมิใจ ผู้บริหารและครูทุกคนต้องร่วมกันวางแผน ปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำ มีความยุติธรรม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน และผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจอันดี

ระหว่างบุคลากร มีทักษะในการสื่อสาร การรับรู้ปัญหาาร่วมกัน และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อส่งผลให้เกิดความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำปัจจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย และโรงเรียนอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ควรศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว วรรณพฤกษ์. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอสมการ ความคงทนในการเรียนรู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิष्มพร ศิริจันทร์พนธ์. (2555). ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ปฐมวัย ของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณรงฤทธิ์ นามเหลา. (2560). คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐชนก ชัยศรี. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลຍ: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- นฤมล สังข์ปาน. (2561). การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นิชนันท์ ราชวัน. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กับประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสามโคก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ปฏีมา คำชมภู. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนในเขตอำเภอวังสมบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภาส จิตรักศิลป์. (2561). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนตาม
ทัศนะของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
บึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปริญทิพย์ บุญคง. (2554). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทมา ประทุมสุวรรณ. (2561). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พงษ์พิพัฒน์ นารินทร์. (2563). ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรชัย เจตมา และคณะ. (2559). ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อการบริหารจัดการสู่การ
เปลี่ยนผ่านศตวรรษที่ 21: ไทยแลนด์ 4.0. วารสารหลักสูตรและการเรียนการ
สอนคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2(1), 1 – 14.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2555). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิกุล ไชยแสน. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการบริหารงานของ
สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภัทรพร อะพรรัมย์. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผล
ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอกบินทร์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาปราจีนบุรี เขต 2. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ภาควัชร จันทรกุล. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลัก
ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จะเชิงเตรา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัชดาพร ชื่นนุกุ้ม. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตนา นาคมูลิก. (2558). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี
เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร. (2563). คู่มือนักเรียน ครู ผู้ปกครอง โรงเรียน
จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร ปีการศึกษา 2563. มุกดาหาร.
- ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิศรดา สุขสุวรรณ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผล
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. งานนิพนธ์ ค.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชพงษ์ อัยวงศ์. (2561). สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิรัตน์ พงษ์มิตร. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2553). แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา.
(พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธ์.

วิโรจน์ สารัตนะ. (2557). เอกสารประกอบการบรรยายในการสัมมนาวิชาการ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ 20 ธันวาคม 2557.

วุฒิพร ประทุมพงษ์. (2556). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน

ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3.

วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิริ ถิธาสนา. (2557). เทคนิคการจัดการคุณภาพแนวใหม่ : แนวคิด หลักการสู่การบริหาร

จัดการคุณภาพการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2550). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ :

ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2553). ทฤษฎีองค์การฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2559). คู่มือ

การประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกัน

คุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงาน

พระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้น

พื้นฐาน. (2556). คู่มือการบริหารโรงเรียน “ในโครงการพัฒนาการบริหาร

รูปแบบนิติบุคคล”. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2553).

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ:

พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนพัฒนาการศึกษาของ

กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564). กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่

การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- อศิราภรณ์ วรรณรัตน์. (2556). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- อรุณี ศรีวงษ์ชัย.(2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการให้เหตุผลและเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- อัจฉรา วรฤทธิ์. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 – 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- อุทุมพร จามรมาน. (2553). *หลักการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ในเอกสารการสอน วิชาการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- Gold, S. F. (2000). Community organization at a neighborhood high school : Promises and dilemmas in building parent–educator partnership and collaborations. *Proquest Digital Dissertation*, 60(7), 295–A.
- Glickman, C. D. (2001). *Supervision of Instruction: A developmental Approach.* (5th ed). Boston: Allyn and Bacon.
- Hanson, E. W. (1996). *Monitoring the common loom population in Minnesota: Assessment of the 1994 and 1995 survey results, the accuracy of volunteers and aerial surveys, and the power of detecting trends.* Master' s thesis, University of Minnesota.
- Highett, N.T. (1989). *School effectiveness and ineffective parent's principal's and superintendent's perspective.* Unpublished doctoral dissertation, University of Alberta.

- Hoy, W. K. & Furguson, J. (1985). Theoretical Framework and Exploration
Organizational Effectiveness of School. *Educational Administration Quarterly*,
21(2), 117–134.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2001). *Educational Administration: Theory Research and
Practice* (6th) ed. Mc Graw – Hill International Edition.
- Kahl, K. A. (1998). Principle Criteria for Quality Middle School Instruction. *Dissertation
Abstracts International*, 58(11), 4142–A.
- Townsend, K. (1997). *Factors that Contribute to School Effectiveness Research in
Education*. Heidhts, MA: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพลินพิศ ธรรมรัตน์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นางกอบจิตต์ อุ่นชัยศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูมิภาคอาหาร
4. นายชาติวี ประดุจชนม์ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
วิทยาศาสตร์จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร
สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูมิภาคอาหาร
5. นางอัญชลี คนหมั่นครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร
สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภูมิภาคอาหาร

ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพื่อหาแนวทางการพัฒนา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายประทีปแสง พลรักษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิ
4. นายศักดิ์ รุ่งแสง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน วิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร
5. นายวิชณกร จันทรา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน ดงหลวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษามุกดาหาร
6. นายประกาศ อ่อนตาม รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน วิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร
7. นายธีรศักดิ์ คนตรง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน วิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร
8. นายชัชธรณ์ ศัตรูปาย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร
9. นางสาวอภาศิริ ชุ่มชื่น ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่

10. นางสาวณญาดา คุณประสิทธิ์

ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬารัตนราชวิทยาลัย เลข สำนักงานพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเลข

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

รายชื่อโรงเรียนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

โรงเรียนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทดลองใช้เครื่องมือวิจัยเป็นโรงเรียนในสังกัด
โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 โรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย มุกดาหาร
2. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตรัง
3. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ไปรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย พิชณุโลก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๔๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

นายประทีปแสง พลรักษา
และขอขอบคุนมา ณ โอกาสนี้

เป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางกอบจิตต์ อุ่นชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายศักดิ์ รุ่งแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายวิชณุกร จันทรา

ถึง นายวิชณุกร จันทรา

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายประกาศ อ่อนตาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน นายชัชธร ศัตร์พ่าย

นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง
๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เ นายธีรศักดิ์ คนตรง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะหั่น เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาววิญญา สุนทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวอภาศรี ชุ่มชื่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมคิด รูปเหมาะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๔๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๐๙๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสมคิด รูปเหมาะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๑๒๘๒ ๕๐๐๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ง

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอรับรองว่าโครงการวิจัยเรื่อง : ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (Effectiveness of Princess Chulabhorn Science High School
under the Office of the Basic Education Commission)

หัวหน้าโครงการวิจัย : นายสมคิด รูปเหมาะ

หน่วยงานต้นสังกัด : สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เอกสารที่รับรอง

๑. แบบเสนอเพื่อขอยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
๒. แบบฟอร์มโครงการวิจัย
๓. เอกสารชี้แจงอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล

รับรอง ณ วันที่ ๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

สุกสิณี คุปตะบุตร

(นางสาวสุกสิณี คุปตะบุตร)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วันหมดอายุ วันที่ ๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันวิจัยและพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยการวิจัยในมนุษย์ โทร. IP (๒๖๓)

ที่ อว ๐๖๒๑.๐๘/๖๖๒

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง การแจ้งผลการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นายสมคิด รูปเหมาะ

ตามที่ท่านได้ยื่นเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ฉบับแก้ไข) เรื่อง ประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Effectiveness of Princess Chulabhorn Science High School under the Office of the Basic Education Commission) หมายเลขสำคัญโครงการ HE๖๔-๐๖๑ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาเห็นสมควรเป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายการรับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ข้อ ๒ ของวิธีดำเนินการมาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

สุธาสินี คุปตะบุตร

(นางสาวสุธาสินี คุปตะบุตร)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่อง ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สอบถามประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

3. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลต่อตัวของท่านแต่ประการใด เพราะผู้วิจัยจะนำผลไปวิเคราะห์ในภาพรวม คำตอบของท่านจะมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อการวิจัยและการพัฒนาการศึกษาในวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายสมคิด รูปเหมาะ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่เห็นว่าตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - () ผู้บริหารสถานศึกษา
 - () ครูผู้สอน
2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 - () น้อยกว่า 5 ปี
 - () 5 – 10 ปี
 - () มากกว่า 10 ปี
3. สถานที่ตั้งของโรงเรียนที่แบ่งเป็นภูมิภาค
 - () ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน (เชียงใหม่, พิษณุโลก, ลพบุรี)
 - () ภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันออก (ปทุมธานี, ชลบุรี, เพชรบุรี)
 - () ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, ตรัง, สตูล)
 - () ภาคตะวันออกและภาคเหนือ (บุรีรัมย์, มุกดาหาร, เลย)

ตอนที่ 2

ประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดอ่านแบบสอบถามในแต่ละข้ออย่างชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความเป็นจริง / ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลของโรงเรียน ระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น						
0	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีการพัฒนาในระดับสูงขึ้นทุกปีการศึกษา	√				

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องหมายเลข 5 แสดงว่าท่านมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีการพัฒนาในระดับสูงขึ้นทุกปีการศึกษา” อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น						
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีการพัฒนาในระดับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	√				
2	นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดขึ้น					
3	นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี พร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นสอดคล้องกับอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียน					
4	ผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น					
5	นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนได้เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น					

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น					
7	นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณเหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้นระดับชั้น					
8	นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม					
9	นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ					
10	นักเรียนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขันทางวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ					
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก						
11	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแนวทางที่สอดคล้องกับอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียน					
12	นักเรียนมีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษากำหนด					
13	นักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคมหรือหน่วยงานอื่น					
14	นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทักษะคติที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
15	นักเรียนเป็นผู้มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นและยอมรับนับถือผู้อื่น					
16	นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยต่อตนเอง และผู้อื่น					
17	นักเรียนมีจิตสาธารณะและปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัยโอกาสและสถานการณ์					

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
18	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
19	ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในความมีระเบียบวินัยของลูก					
20	ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรม และความประพฤติของลูก					
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน						
21	มีการพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายในงานทั้ง 4 ฝ่าย ได้แก่ งานวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป					
22	โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานอื่น ในการพัฒนาโรงเรียนเป็นอย่างดี					
23	โรงเรียนสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอน					
24	โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและครู สามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลได้สอดคล้องกับหลักสูตรฯ					
25	โรงเรียนมีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงวิธีการ ปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน					
26	โรงเรียนนำผลจากการทดสอบนักเรียนไปใช้ในการ ปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน					
27	ครูปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับการ เปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสังคม					
28	ครูใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ ปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน					

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
29	ครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการทำงาน					
30	ครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน					
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน						
31	ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
32	ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
33	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาและแก้ไขเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้าในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
34	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการปกครองนักเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
35	ผู้บริหารและครูสามารถประสานความขัดแย้งและแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
36	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการบริหารทั่วไปภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
37	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
38	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านวิชาการภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี					
39	การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน					
40	ผู้บริหาร ครู และนักเรียน รับรู้ปัญหาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของโรงเรียนร่วมกัน					

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ประสิทธิภาพของโรงเรียน
 วิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น									
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีการพัฒนาในระดับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับอุดมการณ์และเป้าหมายของโรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	ผลการทดสอบระดับชาติของผู้เรียนมีการพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนได้เหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	นักเรียนมีความสามารถในการคิดคำนวณเหมาะสมตามเกณฑ์ในแต่ละระดับชั้นระดับชั้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
8	นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิด วิจารณ์ อนุมาน อภิปราย แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น แก้ปัญหาและนำไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9	นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงสามารถใช้การสื่อสารได้อย่าง เหมาะสม มีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10	นักเรียนได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมแข่งขัน ทางวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก									
11	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ในแนวทางที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ และเป้าหมายของโรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
12	นักเรียนมีความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกตามที่สถานศึกษา กำหนด	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
13	นักเรียนได้รับการยกย่องจากสังคม หรือหน่วยงานอื่น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความคิด ทัศนคติที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
15	นักเรียนเป็นผู้มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็น และยอมรับนับถือผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16	นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ต่อตนเอง และผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
17	นักเรียนมีจิตสาธารณะและปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัยโอกาสและสถานการณ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19	ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในความมีระเบียบวินัยของลูก	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
20	ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมและความประพฤติของลูก	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน									
21	มีการพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายในงานทั้ง 4 ฝ่ายได้แก่ งานวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
22	โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานอื่นในการพัฒนาโรงเรียนเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23	โรงเรียนสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยี สื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
24	โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และครูสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล ได้สอดคล้องกับหลักสูตรฯ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
25	โรงเรียนมีการพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
26	โรงเรียนนำผลจากการทดสอบนักเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
27	ครูปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของสังคม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
28	ครูใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
29	ครูมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และเอาใจใส่ในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
30	ครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน									
31	ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
32	ผู้บริหารและครูร่วมมือกันแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
33	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาและแก้ไขเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเฉพาะหน้าในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
34	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการปกครองนักเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
35	ผู้บริหารและครูสามารถประสานความขัดแย้งและแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
36	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านการบริหารทั่วไปภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
37	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านงบประมาณภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
38	ผู้บริหารและครูสามารถแก้ปัญหาด้านวิชาการภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
39	การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียนส่วนใหญ่สร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
40	ผู้บริหาร ครู และนักเรียน รับรู้ปัญหาและแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นของโรงเรียนร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ข

ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประสิทธิผลของโรงเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.89	1	0.39
	2	0.60
	3	0.64
	4	0.63
	5	0.51
	6	0.51
	7	0.75
	8	0.59
	9	0.71
	10	0.65
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มี เจตคติทางบวก ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.91	11	0.61
	12	0.47
	13	0.84
	14	0.79
	15	0.56
	16	0.58
	17	0.78
	18	0.71
	19	0.57
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนา โรงเรียน ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.90	20	0.78
	21	0.52
	22	0.75
	23	0.82
	24	0.57

ตาราง 18 (ต่อ)

ประสิทธิผลของโรงเรียน	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน (ต่อ) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.90	25	0.65
	26	0.67
	27	0.59
	28	0.79
	29	0.68
	30	0.70
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.93	31	0.72
	32	0.72
	33	0.61
	34	0.67
	35	0.72
	36	0.70
	37	0.65
	38	0.66
	39	0.58
	40	0.60
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน เท่ากับ 0.97		

จากตาราง 18 พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.39 – 0.84 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.23 หมดทุกข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน เท่ากับ 0.97 ซึ่งแยกเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.89
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.91

3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ค่าความเชื่อมั่น
รายด้านเท่ากับ 0.90

4. ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน
เท่ากับ 0.93

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูล

Group Statistics

	status	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X ₁	ผู้บริหาร สถานศึกษา	58	4.60	.478	.063
	ครูผู้สอน	265	4.47	.403	.025
X ₂	ผู้บริหาร สถานศึกษา	58	4.55	.542	.071
	ครูผู้สอน	265	4.27	.515	.032
X ₃	ผู้บริหาร สถานศึกษา	58	4.74	.291	.038
	ครูผู้สอน	265	4.44	.484	.030
X ₄	ผู้บริหาร สถานศึกษา	58	4.67	.431	.057
	ครูผู้สอน	265	4.10	.697	.043
X _t	ผู้บริหาร สถานศึกษา	58	4.64	.418	.055
	ครูผู้สอน	265	4.32	.463	.028

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
X_1	Between Groups	1.237	2	.619	3.559	.030
	Within Groups	55.631	320	.174		
	Total	56.868	322			
X_2	Between Groups	2.918	2	1.459	5.334	.005
	Within Groups	87.537	320	.274		
	Total	90.455	322			
X_3	Between Groups	2.025	2	1.013	4.694	.010
	Within Groups	69.039	320	.216		
	Total	71.064	322			
X_4	Between Groups	7.680	2	3.840	8.376	.000
	Within Groups	146.716	320	.458		
	Total	154.397	322			
X_t	Between Groups	2.931	2	1.466	6.849	.001
	Within Groups	68.478	320	.214		
	Total	71.410	322			

ภาคผนวก ฅ

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนา

**แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์
จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน**

ชื่อผู้วิจัย นายสมคิด รูปเหมาะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ไชยา ภาวะบุตร

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.วรกัญญาพิไล แกะระหัน

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่ทำงาน.....

วัน / เดือน / ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....จบการสัมภาษณ์เวลา.....

ประเด็นคำถาม

1. แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้
มีเจตคติทางบวก มีแนวทางอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. แนวทางการยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน
โรงเรียน มีแนวทางอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ญ

ภาพประกอบการวิจัย

ภาพประกอบ 2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพลินพิศ ธรรมรัตน์

ภาพประกอบ 3 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล

ภาพประกอบ 4 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายประทีปแสง พลรักษา

ภาพประกอบ 5 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายศักดิ์ รุ่งแสง

ภาพประกอบ 6 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายวิชณุกร จันทรา

ภาพประกอบ 7 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายประกาศ อ่อนตาม

ภาพประกอบ 8 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายธีรศักดิ์ คนตรง

ภาพประกอบ 9 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นายชัชวรินทร์ ศีตรูพ่าย

ภาพประกอบ 10 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นางสาวอาภาศิริ ชุ่มชื่น

ภาพประกอบ 11 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นางสาวณญาดา คุณประสิทธิ์

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายภาติน รูปเหมาะ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 4 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2521
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	94 หมู่ 1 ตำบลโนนยาง อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร 49160
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู ค.ศ.3
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนยาง อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร
พ.ศ. 2539	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร
พ.ศ. 2543	ระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาฟิสิกส์ สถาบันราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2556	ระดับปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา (ฟิสิกส์) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พ.ศ. 2565	ระดับปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2545	ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณ ราชวิทยาลัย มุกดาหาร สามัญศึกษาจังหวัดมุกดาหาร
ปัจจุบัน	ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย มุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร